

schampier

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 44 // #603 / 4 MAART 2019 // tweewekelijks tijdens het academiejahr

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op papier,
gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes
van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het
academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Pieterjan Schepens
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim
Jan Samijnstraat 11, 9050 Gent

Hoofredacteur

Pieterjan Schepens

Chef Eindredactie

Luna Nys

Coördinator

Elena De Bacquer

Chef Cultuur

Nicky Vandeghinste

Chef Reclame & PR

Timme Craeye

Chef Wetenschap

Daan Van Cauwenberge

Chef Lay-out

Arthur Jacobs

Chef IT

Wout Vierbergen

Redacteurs

Antoon "Vooruit" Van Ryckeghem, Daan "Blandijn"
Van Cauwenberge, Elena "Reichstag" De Bacquer, Elise
"Brouwerij" Maes, Ella "Bodleian Library" Roose, Emilie
"Chroestsjofka" Devreese, Hanne "De Roma" Thiessen,
Katrien "Tour Eiffel" Vandenbroeck, Keanu "Casa
Poporului" Colpaert, Mingtje "Ciudad de las Artes y las
Ciencias" Wang, Nathan "Bauhaus Dessau" Pelgrims,
Nicky "Fred & Ginger" Vandeghinste, Pieterjan "Hagia
Sophia" Schepens, Thomas "Schröderhuis" de Paepe,
Timme "Schloss Neuschwanstein" Craeye, Vincence
"Havenhuis" De Gols

Medewerkers

Dries "Telespargel" Blontrock, Elizabeth "Notre-Dame
de Paris" Tack, Hélène "Château de Versailles" Defrancq,
Maja "Roziërbib" Minnaert

Illustraties

Daan Van Cauwenberge, Emilie Devreese, Vincence De
Gols

Foto's

Hanne Thiessen, Mirco "FK-lokaal" Buyls, Nathan
Pelgrims, Thomas de Paepe

Eindredactie

Antoon Van Ryckeghem, Arthur "Santa Maria del Fiore"
Jacobs, Daan Van Cauwenberge, Elena "Reichstag"
De Bacquer, Elise "Brouwerij" Maes, Ella Roose, Emilie
Devreese, Hanne Thiessen, Jan Emiel "Kremlin"
Cordeels, Katrien Vandenbroeck, Keanu Colpaert, Luna
"Kunstijsbaan Die Swaene" Nys, Mingtje Wang, Nathan
Pelgrims, Nicky Vandeghinste, Pieterjan Schepens, Selin
"Vredespaleis" Bakistanli, Vincence De Gols, Vital "Taj
Mahal" Van Achte, Wout "Flatiron" Vierbergen

Cover

Hanne Thiessen, Thomas De Paepe

De toekomst van het Nederlands ligt op de Sterre

door Pieterjan Schepens

De doodsklokken luiden alweer voor de moedertaal. De moordenaar is niet langer het Frans, de moordenaar is niet langer het Engels - zelfs de tussentaal wordt intussen vrijgesproken! -, maar eenentwintigste-eeuwse wijzen vinden we hem verborgen onder een afkorting: STEM. Die snode STEM heeft een derde van het aantal studenten Nederlands weggekaapt!

Anderen spreken van zelfmoord. De vakinhoud in het middelbaar is ondermaats, sluit niet aan bij de leefwereld van moderne jongeren. De leerling vindt er zijn

gading niet, en de student blijft weg.

Het zou de verklaring kunnen zijn voor een curieus fenomeen dat we al enige jaren bij *Schamper* observeren: qua aantal lezers presteert de Blandijn ondermaats. Tegelijkertijd worden we vaak gelezen op onverwachte plekken: bij de bio- en andere ingenieurs, bij de exacte wetenschappers op de Sterre.

De STEM'ers, die vakidioten die voorbijgaan aan een kritische opleiding in de humane wetenschappen, lezen ons het meest!

Misschien zijn we maar goed genoeg voor halfeletterden, maar sta mij toe er van uit te gaan dat *Schamper* lezen enigszins correleert met interesse in de universiteit. In combinatie met het bovenstaande wil ik dan zo vrij zijn de Blandino's (of toch op zijn minst de filologische subsoort ervan) te beschuldigen van een gebrek aan ambitie. Of het nu ligt aan de kwaliteit van de

“
De STEM'ers
lezen ons het
meest!

STEM-vakken in het middelbaar of aan het gebrek eraan voor het Nederlands, te weinig leerlingen met de ambitie iets van de wereld te begrijpen, laat staan hem te veranderen, opteren voor een talenopleiding. Dit is kwalijk nieuws. Ik heb geen zin om deze *Schamper* in de toekomst in wiskundige symbolen te moeten schrijven.

Onderwijs

- 4 **Kort & Just UGent Things**
- 5 **Column**
- 6 **UGent architecturaal**
- 10 **Boekentoren**
- 12 **Buildings 4 Climate**
- 16 **The Schamper Times**
- 18 **Internationaal: China**
- 20 **Streek van de week: Dijebrassers**

Wetenschap

- Wetenschapskort** 22
- Dr. Schamperstein: animeborsten** 23
- Schamperlab: hippietoestanden** 24
- Optogenetica** 26
- Zero Waste** 28

Cultuur

- 30 **Cultuuragenda**
- 31 **Lezen onder studenten**
- 34 **Beautube**
- 36 **Poëzie**
- 37 **Recensie: Bubble Trouble**

Satire

- De Liegende Reporter** 38
- Strip & Liegende Stagiair** 39

Midden februari en al zonder jas: alle wetenschappelijke studies terzijde, wordt het blijkbaar inderdaad stukken warmer. "**Anuna** en consorten gaan dus toch voor niets elke donderdag de straat op", moeten bepaalde natieleiders jammerlijk constateren. Maar wie maalt er nu om dat jaarlijks hoger gemiddeld temperatuurtje? Direct na de lesvrije week terrasweer, en we openen al reeds onze eerste fles rosé aan de Graslei! De Abdijtuin wordt overspoeld door studenten die in de les zouden moeten zitten, maar dat feit negeren we dankbaar. *Living your best life*, zoals ze zeggen. Een neveneffect van deze klimatologische wispelturigheid is dat, nog voor het tweede semester goed en wel begonnen is, het rondlummelen met de zon op je smoel toch wat vervelend kan worden. Je moet dus op zoek gaan naar een ander tijdsverdrijf. Misschien toch eens gaan kijken hoe een auditorium er vanbinnen uitziet? Neen beter: een sessie **zwerkbal** (**Klassieke Kring**, 4/03) blijkt aan de gang te zijn in

het Zuidpark. Voor degenen die zich alleen in sport interesseren als het om marathondrinken gaat, is er de **24 uur van de Porter** (**Chemica en Geologica**, 6/03). Als je na het einde van dit geweldige feest nog niet klaar bent om de Overpoort achter je te laten, is de **Overpoortrolling** (**Geeraard**, 7/03) je redder in nood. Besef je na deze wilde avonden, eindelijk, dat het dringend tijd is om te detoxen en terug in het reine met jezelf te komen, ga dan zeker naar de **Theecantus** (**Moeder Theepot**, 12/03) en keuvel onder het genot van een kopje gezelligheid en een stuk taart over de bétisen die je ongetwijfeld onlangs hebt uitgestoken. Met deze nieuwe vriendjes, zal je naar de **Schamperquiz** (**Schamper**, 13/03) gaan om daar je eruditie aan je kersverse makkers tentoon te spreiden. Na deze bewogen weken is het eigenlijk wel weer welletjes geweest en mis je de warmte en geborgenheid van je bed. Misschien toch maar even die winterslaap verder zetten tot het écht lente is.

U G E N T N I N G S

Oscar And The Owl

door Luna Nys

Trouwe fans van de UGent-Instagramstories konden onlangs aanschouwen hoe **Tsar B** een video van een livesessie aan het filmen was in het peristilium van de Aula Academica. Zij was echter niet de eerste Vlaamse popartierst die een video opnam in een UGentgebouw. Al in 2015 liet filmregisseur **Tobias Jansen** zijn oog vallen op de inkomhal van Blok E op campus Coupure, u allen bekend van Auditorium Oehoe. De inkomhal diende als een van de mysterieuze ruimtes in de videoclip van het nummer *You're Mine* van niemand minder dan **Oscar And The Wolf** en **Raving George**. Volgens de regisseur draait de

clip rond "een verwaande broer en zus die zich in een fluwelen droomwereld afkeren van de wanordelijke wereld buiten." Helaas was die fluwelen droomwereld slechts van korte duur, en zijn de spijs en drank die in de video smakelijk verorberd worden niet verkrijgbaar in bijhorende resto.

Het schild van de schuldpad

door Elena De Bacquer

Ik zat twaalf uur op de bus naar Frankrijk, en alles ging nog goed. Verbazingwekkend goed zelfs. Ik besloot mijn gebrek aan stress en frustratie te belonen met wat lekkers uit het wegrestaurant, toen het gebeurde. Voor ik er erg in had, liet de kassierster mijn doosje met zoute noten in een plastic zak glijden om hem vervolgens in mijn gechoqueerde handen te duwen. Ik kon niets zeggen, ik kon niet meer terug en moest nu de vreselijke verantwoordelijkheid van de plastic zak met mij meedragen, terug de bus in. Schildpadden. Deze plastic zak gaat straks onvermijdelijk de zee in en de schildpadden denken dat ze kwallen zijn – het diepzee-equivalent van zoute noten –, waarna ze erin stikken. Maar je raakt niet alleen de schildpad. Je raakt ook de familie van de schildpad. De vrienden van de schildpad. De kennissen van de schildpad. De hele schildpadmaatschappij raakt ontwricht. De bittere tranen van zijn weduwe en half verweesde kinderen vermengen zich ongezien met de massieve oceaan, en dragen onopgemerkt maar gestaag bij aan haar ziltigheid. Voor een goede twee uur heb ik aan niets anders dan hun tragische lot moeten denken. Maar ook dit drama kwam ik te boven, want mijn schuldgevoel en het verdriet van de schilpaddengemeenschap zullen allebei voorbij gaan. En zo hoort het ook. Ondanks het imago van de groene beweging, die zogezegd een schuld-cultuur wil creëren en zo mensen in een andere manier van leven dwingen, zou schuld nooit de essentie of motor van activisme mogen zijn. Noch voor jezelf, noch voor anderen.

De schildpad, bijvoorbeeld, wijst niet met de vinger. Hij weet zelfs niet wat schuld is, want de schildpad is geen causale denker. Het enige wat hij wil, is het beter doen dan zijn voorvaderen om op zijn beurt ook weer door zijn nakomelingen overtroffen te worden. Onze eigen verantwoordelijkheid realiseren en hieraan onze levensstijl aanpassen wordt op alle vlakken veel te weinig gedaan. Als je daardoor eens het gelijk van iemand anders moet erkennen, is dat een harde noot om te kraken die je – in tegenstelling tot de schildpad – ongetwijfeld wel levend te boven zal komen. Als je je daardoor fervent inzet tegen de plasticindustrie, maar wel nog die vliegtuigreis naar Griekenland boekt via je smartphone, hoef je nog niet de grootste hypocriet ter wereld te zijn. Niet alleen is dat zonder twijfel een indrukwekkende competitie, maar kan je bewust leven op vele manieren. Daarbij hoeft geen enkel individu het gewicht van onze kwijnende wereld te dragen, en weten

“

De schildpad is geen
causale denker

we allemaal dat het grootste deel van de verantwoordelijkheid ligt bij structuren en instanties die ons allemaal ver boven het hoofd komen. Maar wij staan erbij en kijken ernaar. In alle eerlijkheid zijn wij allemaal wel de schuldpaden. Dat wil niet zeggen dat wij naakt hoeven te staan tegenover die pijnlijke verantwoordelijkheid. Het is een schuld, maar niet één die met de vinger wijst en zegt: “dit is jouw fout”, maar met de vinger wijst en zegt: “jij kan hier iets aan veranderen.” Dat kan ons schild zijn tegenover wanhoop, ongebreidelde kritiek, pessimisme en allerhande vormen van cynisme voor wie de oplossing in essentie niet meer is dan alles opdoen, en de laatste doet het licht uit.

UGent Architecturaal

door Daan Van Cauwenberge en Nathan Pelgrims

‘Je hoeft niet ver te zoeken om schoonheid te vinden,’ klinkt als een opvallend slechte horoscoop. Toch is er iets van waar. Neem nu bijvoorbeeld de oude gebouwen waarin wij onze dagen wegslijten, dat zijn eigenlijk kleine pareltjes aan de Leie.

Stel je voor: je strompelt gehaast je faculteit binnen vijf minuten voor de les begint. Je hebt weer te weinig geslapen en hebt het gevoel dat je hoofd op het punt staat te ontploffen of leeg te lopen. Wat volgt zijn drie bikkelarde uren. Je ogen vallen een paar keer dicht, terwijl de prof een eindeloze uiteenzetting geeft over de geschiedenis van de regulering van wattenstaafjes. De prof stopt tien minuten later dan verwacht. Als je voelt dat hij op het punt staat eindelijk een einde te maken aan zijn ellenlange bloemlezing van de wattenstaaf, pakken jij en alle studenten rondom jou snel hun rugzak, die ze al tien minuten geleden gevuld hadden met al hun spullen.

Waarschijnlijk een situatie waarin veel mensen zich wel kunnen herkennen. Waarschijnlijk ben je je er echter niet van bewust dat je op deze korte tijd de kans gemist hebt uit eerste hand te genieten van een paar pareltjes van de (Gentse) architectuur. Van de modernistische gangen van de Blandijn en de classicistische zuilen van de Aula Academica, tot de hedendaagse stijl van het Ufo. Onze universiteit heeft een kleine schatkist aan architecturale wonderen.

PATRIMONIUM

Een eerste vraag is misschien waarom wij überhaupt iets zouden moeten geven om al die gebouwen van onze geliefde UGent. “Om vele redenen natuurlijk”, wordt ons enthousiast verteld door **Bart Verschaffel**. Professor Verschaffel is

filosoof van opleiding, maar is nu beter bekend als professor Architectuurtheorie en Architectuurkritiek. “Wat informatie betreft is het nogal moeilijk vandaag de dag uit te blinken als universiteit. Niet alleen is door het internet plots ieder boek binnen handbereik gekomen, maar

“

Roelandt putte
inspiratie uit het
Pantheon in Rome

ook hebben bijna alle universiteiten vandaag wel een supercomputer. Maar in zijn omgeving en zijn gebouwen, daarin kan een universiteit zich nog altijd onderscheiden.”

Dat we niet altijd even trots mochten zijn op onze lokalen maakt professor Verschaffel echter snel duidelijk. “Er is een periode geweest waarin de UGent haar gebouwen echt verwaarloosd heeft. De Boekentoren bevond zich in een erbarmelijke staat en de Plateau, een van de belangrijkste centra van Belgische wetenschap uit de negentiende eeuw, wordt ook zwaar verwaarloosd. Eigenlijk heeft de Plateau misschien echt eens een renovatie nodig.”

Toch vindt professor Verschaffel dat deze periode van verval eindelijk voorbij is. “De laatste jaren is er weer een soort wedstrijd ontstaan onder de universiteiten. Het is weer belangrijk om mooie gebouwen te hebben. De renovatie van de Boekentoren is bijvoorbeeld al een belangrijke stap in de goede richting en

wij mogen erg trots zijn met een groots gebouw als het Ufo.”

TOUR DE MUSÉE

Aula

De majestueuze Aula Academica werd ontworpen door ingeweken West-Vlaams architect **Louis Roelandt**. Begin negentiende

eeuw krijgt hij de opdracht van de Rijksuniversiteit Gent om een prestigieus feestpaleis te ontwerpen. Nadat zijn ontwerp werd goedgekeurd, volgde op 4 augustus 1819 de eerstesteenlegging. Het neoclassistisch gebouw was af in 1826 en diende niet enkel voor universitaire aangelegenheden. Toen al vonden er verschillende tentoonstel-

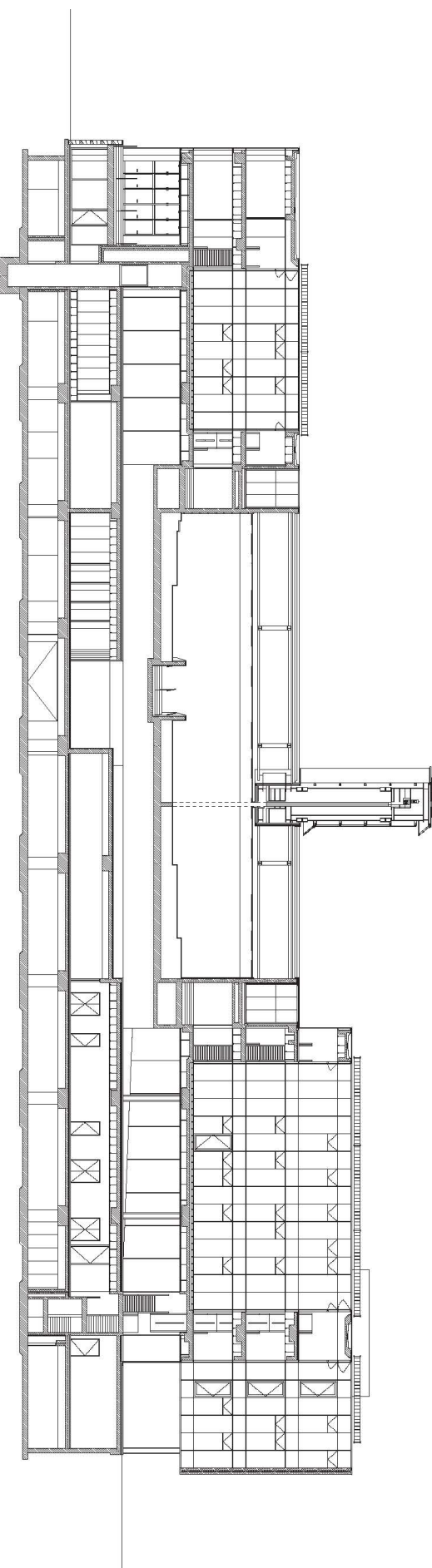
lingen en exposities plaats. De gevel kan voor Romeliefhebbers overigens bekend lijken: Roelandt putte namelijk inspiratie uit het pantheon in Rome, inclusief de acht kenmerkende Korintische zuilen. Binnenin is het pareltje de academierraadzaal, inclusief gepleisterd cassetteplafond. Dit hoge plafond was zowel een vloek als een zegen: het onderhoud van het plafond zelf, en ook de verlichting die erin verwerkt zit, bleek niet evident. Ook bladerden er stukjes plafond af naar beneden. Zou dit de reden zijn voor het net dat er recent onder is gespannen? Kunstkenners noemen de Aula wel eens een allegaartje van verschillende bouwstijlen, maar het valt niet te ontkennen dat het universiteitspaleis imposant is. De UGent hield overigens toen al rekening met recyclen: voor de inkomhal werden stenen gebruikt uit de ruïnes van de infirmerie die ooit in de Sint-Pietersabdij stond.

Deze opdracht was overigens de lancering van Roelandts carrière. Hij werd benoemd tot stadsarchitect en krijgt hierdoor het alleenrecht op het ontwerpen van publieke Gentse gebouwen. Hierdoor heeft hij een bepalende rol gespeeld bij de vormgeving van het stadszicht. Zo heeft hij een deel van de Braunschuur, waar nu de Faculteit Recht en Criminologie gehuisvest zit, ontworpen. Ook het Justitiepaleis, de Opera en de Sint-Annakerk zijn van zijn hand. We vragen ons af wat hij zou vinden van de plannen voor het openen van een supermarkt in dit laatste meesterwerk.

Ufo

In 2010 werd het Universiteitsforum, kortweg Ufo, afgewerkt. Doordat de UGent nu haar eigen bouwheer is kan ze nu een volledig andere kant uitgaan. Het verschil met de gebouwen die univer-

siteit in de jaren zeventig neerpootte is treffend. Volgens de 'Nieuwe Eenvoud' ontwierpen **Stéphane Beel** en **Xavier De Geyter** deze blikvanger, die de Sint-Pietersnieuwstraat een nieuw uitzicht moest geven en de samenhang tussen de verschillende universiteitsgebouwen moest benadrukken. Ook de ligging van het gebouw is toonaangevend voor de nieuwe ideologie die de universiteit en de stad hanteren: na de periode van stadsvlucht wordt er nu voor gekozen om de studenten weer in de stad onder te brengen. Een extraatje is de mobiele wand, ook wel gekend als de 'vin' die boven het UFO uitsteekt, die auditorium de Meyer kan verdelen in twee kleinere auditoria. Tenminste, dat was de bedoeling. Bij de opening werkte de wand niet, wat volgens sommigen te wijten was aan een constructiefout, volgens de universiteit zelf aan het feit dat ze 'nog onafgewerkt' was.

Plateau

Roelandts opvolger en stadsarchitect **Adolphe Pauli** nam het ontwerp van het Plateaugebouw op zich. De ganse universiteit was destijds gevestigd in de gebouwen waar momenteel de Faculteit Recht en Criminologie gevestigd is. *Fun fact* voor de mensen die al op deze faculteit hebben vertoefd: de vier vleugels gezien vanaf de binnenkoer huisvestten de vier oorspronkelijke faculteiten van de Rijksuniversiteit Gent, met name de Rechten, Letteren, Geneeskunde en Wetenschappen.

Gezien de groei aan richtingen en studenten was uitbreiding nodig, maar de universiteit kon dit niet betalen in het dure stadscentrum. Het arme Bataviabeluik moest het ontgelden en werd gesloopt voor de bouw van het grote Plateaucomplex in 1883.

Door verloedering leek de gevel van het neoclassicistische gebouw pikzwart te zijn, maar na een minutieuze gevelrenovatie onthulde de Plateau haar oorspronkelijke kleuren. De parel is gemaakt van blauw-grijze arduinsteen en kalkzandsteen en wordt bedekt met verschillende koepelvormige daken. De binnenkant van het complex heeft de renovatie niet gehaald, en ligt er nog

steeds erbarmelijk bij. Doordat het gebouw de evolutie van de verschillende wetenschappelijke richtingen niet kon bijhouden werden er al snel kantoren bijgebouwd, verdie-

“
Eigenlijk heeft de
Plateau misschien echt
eens een renovatie nodig

pingen gesplitst of zelfs verdiepingen bijgebouwd, zoals het geval was bij de Volksterrenwacht Armand Pien. Het doolhof van de Plateau was onderwerp van de, inmiddels verwijderde, Facebookpagina *Verborgene plaatsen in het Plateaugebouw*. Op deze pagina werden verschillende foto's geplaatst van, zoals de naam verklapt, verborgen plekjes. Nadat een student, tijdens een nachtelijke verkenningstocht geïnspireerd door de foto's, te val kwam door een glazen dak en overleed werd de pagina op vraag van de universiteit verwijderd.

Kunde gij spellen?

Groot Gents Studenten- Dictee

WIN! WIN! WIN!

Cadeaubon twv €250 van stad gent

Etentje in 'Het Pand' voor 2 pers

Cadeaupakket van Standaard Boekhandel

donderdag 14 maart

19u deuren, 20u start

inschrijven: events.ugent.be

schampere

gent:

studenten in Gent
ONWIS VERSTANDIG

Od'neel
HOGESCHOOL

LUCA
SCHOOL
OF
ARTS

arteveldehogeschool
denk, doe, word.

KU LEUVEN

UNIVERSITEIT
GENT

DE GENTSE BOEKENTOREN

OPNIEUW GLORIEUS EN BLOOT

door Ella Roose en Thomas De Paepe

Driewerf hoera! De Boekentoren is uit zijn jasje en het hondje zit op het dak! Schamper zat samen met de hoofdbibliothecaris Sylvia Van Peteghem om de meest recente (en de meer historische) nieuwtjes te weten te komen over onze Boekentoren.

IN DEN BEGINNE...

De oorspronkelijke universiteitsbibliotheek lag aan Sint-Jacobs, in het gebouw dat vandaag nieuw leven heeft gevonden als **The Holy Food Market**. Eens de bibliotheek zijn praktisch nut verloor omdat de locatie te ver verwijderd was van de universiteit zelf, ging men op zoek naar een nieuwe locatie. Het Bataviabeluik bij het Sint-Pietersplein werd met de grond gelijk gemaakt, en op die site verrees de Boekentoren naar de plannen van **Henry van de Velde**. De Boekentoren moest de vierde grote toren worden die de Gentse *skyline* zou beparelen, en was een ware breuk met de toenmalige gebouwen in de omgeving.

Tegen 1939 was de toren grotendeels af. Tijdens de bezetting in de Tweede Wereldoorlog werd hij gebruikt als uitkijkpost, en stond er luchtafweergeschut. De toren onderging in de volgende decennia verschillende fases van betonrot. Een *quick fix* die volgde was het aanbrengen van een gele epoxylaag. Jammer genoeg bleef de Boekentoren gestaag afbrokkelen. In de jaren net voor de restauratie zag de toren er maar zielig uit, zeker als je vergelijkt met hoe hij er uitzag in zijn glorietijd. Alle kleine reparaties die volgden deden af aan de initiële kwaliteit en esthetiek van het gebouw.

REVIVAL

In 2002 verscheen er een externe mecenas op het toneel. Nadat hij zich

verwonderd had over de schoonheid van het architecturaal meesterwerk van van de Velde, kon **André Singer** het niet over zijn hart krijgen de toren in die staat achter te laten. Hij zorgde ervoor dat er een schatting werd gemaakt van de exacte kost van de restauratie. Vanaf dat moment werd er gezocht naar financiering, want de prijs werd geschat op 41 miljoen euro. De vroegere rector **André De Leenheer** maakte het zijn laatste wapenfeit als rector om de lening

“

De Boekentoren moest de vierde grote toren worden die de Gentse *skyline* zou beparelen

voor elkaar te krijgen. Sindsdien zit het architectenbureau **Robbrecht en Daem** achter de restauratiewerken. Zij waren blijkbaar de enigen die plannen hadden getekend die in symbiose waren met het werk en de visie van Henry van de Velde. De andere projectvoorstellen waren te invasief op de initiële intenties van de architect. Interessant om weten is dat de boeken uit de toren werden gehaald en werden ondergebracht in een splinternieuw ondergronds depot. Daarvoor was het nodig dat ze een volledig nieuwe kelder zouden creëren onder de binnentuin. In een kluis in dat depot zitten ook de oudste geschriften en boeken die de UGent bezit! Naast

het ultramodern depot is er nog een andere noemenswaardige nieuwigheid: het hondje boven op de rand van de top van de Boekentoren. Dit hondje is live geboetseerd naar het model van een echte hond. Toeval wil dat dat hondje op exact dezelfde plaatsen vlekken had als het vroegere hondje van de architect Henry van de Velde. De cirkel is rond!

WILDE TOEKOMSTPLANNEN

De Boekentoren bestaat niet alleen uit de toren zelf. Errond vind je nog een paar andere aangrenzende gebouwen die erbij horen. Daar hoort onder andere een prachtige leeszaal bij die uitkijkt op een groot terras met een luifel. Deze ruimte zou in de toekomst kunnen dienen als een leescafé voor studenten. Andere prachtig verlichte zalen zouden opengesteld worden als lees- en studiezalen. Ook de belvédère, de ruimte in de top van de Boekentoren, gaat een publieke bestemming krijgen met een eigen ingang en zal opengesteld worden voor bezoek en evenementen zoals doctoraatsverdedigingen.

MATERIAL GIRL

De Boekentoren is een modernistisch *gesamtkunstwerk*, volledig gemaakt uit Belgische materialen (met dank aan het protectionisme tijdens de crisis in de jaren 30). Van de Velde ontwierp het gebouw en de meubels. De sokkel van de Boekentoren is gemaakt van arduin, een blauwige Belgische steen die ook wel bekend is van de dijken in menig

kustdorp. Daarboven zie je voornamelijk gewapend beton, dat was in die tijd een nieuw materiaal en het was lekker functioneel: snel en sterk. Zijn strakke harde modernisme aan de buitenkant combineerde hij met warmere houten meubels en zachte rubberen of linoleum vloeren. De rubberen vloer in de leeszaal

is echter nooit uitgevoerd, omdat een naderende oorlog de invoer van dit Congolees materiaal bemoeilijkte. Ter vervanging bracht men een vloer van Belgisch marmer aan. Marmer reflecteert veel meer geluid, wat nefast was voor de akoestiek. Het was een zaal waar je het waarschijnlijk al hoorde wanneer

iemand een bladzijde omdraaide. Het mooie aan de huidige renovatie is dat het architectenbureau Robrecht en Daem rekening houdt met de oorspronkelijk bedoelde materiaalkeuze.

HENRY VAN WAAR?

Wie was die beruchte architect nu juist? Van de Velde was een invloedrijke Belgische architect-meubelontwerper rond de eeuwwisseling. Voor hij zich aan architectuur waagde, schilderde hij pointillistische werken geïnspireerd op **Seurat** en **Van Gogh**. Samen met **Victor Horta** was van de Velde eind 19de eeuw toonaangevend binnen de art nouveau of jugendstil - *insert zweepslagje.jpg*. Dit is een stijl met vormen geïnspireerd op de natuur

en mystiek met nog veel pre-eerste-wereldoorlog-optimisme. De Boekentoren is echter een kind van het einde van het interbellum. Waarden zoals orde, hygiëne en minimalisme waren toen hoger gewaardeerd binnen de nieuwe populaire architectuurstroming: modernisme. Deze stijl ken je misschien van de stroming van **Le Corbusier** met onder andere witte gevels en grote glaspartijen.

THOMAS DE PAEPE

Buildings 4 climate

TIJD

door Mingtje Wang, Vincence De Gols,
Hanne Thiessen en Maja Minnaert

KWALITEIT

Het klimaatdebat leeft. Niet alleen bij de bosbrossers of in de Facebookcomments op HLN, maar evenzeer bij onze eigenste alma mater, die stevig inzet op verduurzaming van haar gebouwen. De infrastructuur moet vernieuwd worden en de CO2-emissies moeten omlaag, maar zo'n ommezwaai is niet altijd evident.

Hoe verloopt die verduurzaming nu precies aan onze universiteit?

We spraken met **Riet Van de Velde**, afdelingshoofd Milieu, en **Els Van Damme**, directeur van de Directie Gebouwen en Facilitair Beheer (DGFB). Samen met vele anderen zijn zij de drijvende krachten van Transitie UGent, een denktank waar verschillende studenten, experts en personeelsleden samenkomen om het duurzaamheidsbeleid van de UGent onder de loep te nemen. Zij bekijken wat er nu al gebeurt en wat nog moet gebeuren in de toekomst. Een beleidsorgaan is Transitie UGent niet, maar ze legt wel voorstellen op tafel en probeert zo door te wegen op het beleid.

Je kan dwepen met de soevereiniteit van onze natie staat zoveel je wil, de Europese Unie heeft andere plannen voor ons in petto, en dat is misschien maar goed ook. Om het klimaatakkoord van Parijs geen vodge papier te laten worden, is supranationale samenwerking essentieel. Hierbij heeft de EU besloten om haar uitstoot van broeikasgassen tegen 2050 met 80-95% te reduceren tegenover die uit 1990. In de strijd tegen klimaatverandering profileert de UGent zich als voortrekker en wil zij volgens deze lijn haar beleid ambitieus uitstippelen. Het huidige Energiebeleidsplan haalt deze doelstellingen niet. Vandaar hebben verschillende stakeholders, waaronder Transitie UGent, Stad Gent en verschillende experts, het Energiebeleidsplan 2.0 voorgesteld, dat nog wacht op goedkeuring van het Bestuurscollege van de universiteit. Dit actieplan voor

de periode 2020-2030 is wel in lijn met de EU-doelstellingen en omvat onder andere een reductie van minstens 27% in het energieverbruik, waarbij ook minimum 27% van het resterende verbruik uit hernieuwbare energie moet bestaan. Voor de uitwerking werd het plan opgedeeld in twee grote pijlers: het inzetten op energie-efficiëntie en het investeren in groene energie.

TO BOUW OR NOT TO BOUW?

Het duurzaamste verbruik is geen verbruik. Gebouwverwarming en elektriciteitsverbruik zijn twee van de grootste bronnen van CO2-emissies voor de UGent. Daarom moet ze dringend haar elektriciteits- en warmtevraag inperken. In de eerste plaats kan dit via de verduurzaming en inperking van het huidige patrimonium. "Architecten beantwoorden een ruimtelijke vraag altijd met een gebouw, maar wij zijn tot het besef gekomen dat mensen die een beroep op ons doen, in de eerste plaats gewoon een ruimtelijke behoefte hebben. Wij vinden dat je die behoefte niet altijd met gebouwen moet beantwoorden. Je moet eerst onderzoeken of niet-bouwen ook een optie is", citeert Van de Velde. "Wanneer we ruimtenood hebben, zijn we nog te veel aan het denken in termen van nieuwbouw. Die nieuwe gebouwen zijn wel duurzaam, maar het resultaat is dat je weer ruimte aan het opsouperen bent. De laatste tijd wordt er wel meer nagedacht over hoe we meer kunnen samenwerken en infrastructuur kunnen

delen." Een *shuffle* in uurroosters kan ook een oplossing bieden om ruimtes zo goed mogelijk te benutten. "De bio-ingenieurs hebben net dezelfde practica als de wetenschappen, maar dan in verouderde infrastructuur op de Coupure. Je zou kunnen samenwerken, maar dat gaat momenteel niet, want er zijn niet genoeg namiddagen over, enkel voormiddagen. Schuif eens met die uurroosters en dan kan dat wel op voormiddagen. Zo kunnen we één grote practicumruimte maken voor iedereen, die optimaal benut wordt." Zulk administratief gestuntel kan enkel ordelijk verlopen via een centrale sturing die alle faculteiten overkoepelt.

Daarnaast is het belangrijk een inventaris te hebben van het huidige patrimonium. Pas wanneer we zicht hebben op welke gebouwen nog potentieel hebben en welke niet, kunnen er gefundeerde beslissingen gemaakt worden. Als voorbeeld geeft Van de Velde de huizen aan de Voldersstraat. "Misschien zijn dat wel mooie herenhuizen die je moet verkopen waardoor je weer geld krijgt om andere gebouwen op punt te stellen."

Duurzame renovaties en *state-of-the-art* nieuwbouw zijn pas de tweede stap in dit verhaal. Hierbij zijn totaalrenovaties essentieel, want stap per stap werken is niet rendabel. Het heeft namelijk geen zin om de verwarming te renoveren zonder het gebouw eerst van top tot teen te isoleren. Die grondige isolatie gaat ook gepaard

met de mogelijkheid tot het afstappen van fossiele brandstoffen. Dit heeft te maken met het verschil tussen hoge en lage temperatuurverwarming legt Van de Velde uit. "Kijk maar naar vloerverwarming, dan heb je slechts 30° of 40°C nodig. Als je het systeem hebt van verwarmingselementen, namelijk chauffages, dan heb je zeker 80°C nodig in je leidingen. Dus, zolang je niet heel je gebouw goed geïsoleerd hebt, waardoor je het ook kan verwarmen op 30°C, kan je niets doen met een warmtepomp. Zo'n warmtepomp kan niet naar 80°C gaan, dat is enkel weggelegd voor fossiele brandstoffen."

DE GRIJZE ZONE

Bij het aanpakken van gebouwen blijkt tijd vaak een lastig gegeven. "Moeilijk, want je hebt die tijd enerzijds nodig, maar anderzijds heb je ze ook niet", vertelt Van de Velde. "Ook qua kennis zijn er nog heel wat hiaten. We weten nog niet alles." In die tussentijd worden dan ook studies gedaan, die voor een kwalitatievere verduurzaming kunnen zorgen, maar uiteraard ook tijd vragen. Zogenaamde hefboomacties spelen in op dit probleem. "Hefboomacties zorgen ervoor dat we niet verlammen", gaat Van de Velde verder. "Met zo'n actie kan je al starten zonder op de studies te moeten wachten. Integendeel, we doen ondertussen studiewerk, maar omdat we op kleinere schaal werken, kunnen die studies daar voeden waar we de ervaring nog niet hebben."

Een ander groot obstakel bij het renoveren van gebouwen is het feit dat de UGent veel patrimonium met beschermde status heeft. Dat brengt enkele problemen met zich mee, bijvoorbeeld bij de Plateau. "Dat gebouw heeft geblazen en getrokken glas en dan laat Monumentenzorg ons niet toe dat we die daaruit nemen en vervangen met nieuw, geïsoleerd glas. Dan moeten we werken met achterzetramen,

hoewel dat natuurlijk veel meer kost. Je krijgt daar ook wel een subsidie voor, maar die subsidiepot is niet fiks", aldus Van de Velde.

MONEY, MONEY, MONEY

De tweede pijler is het afstappen van fossiele brandstof naar groene energie. Om de transitie naar een fossielvrije campus te financieren zijn de overheids-subsidies van het klimaatfonds niet voldoende. Deze worden bijgestaan door de Provisie duurzame maatregelen, een fonds beheerd door DGFB. "Jaarlijks maken we een begroting van de verwachte kosten en ook wat er bespaard is dankzij investeringen in duurzaam energiegebruik. Dit varieert jaarlijks tussen 300.000 en 700.000 euro", volgens Van Damme. Het bespaarde geld stroomt via dit fonds rechtstreeks terug naar nieuwe duurzame projecten, maar zelfs met die twee bronnen is het niet genoeg. "Het allergrootste obstakel in dit proces

is nog steeds financiën. Er is hier zo veel geld voor nodig", bevestigt Van Damme. Ondertussen is er een achterstand qua onderhoud van de gebouwen, moeten er middelen opzij gehouden worden voor onverwachte reparaties, het leeghalen van gebouwen, enzovoort.

“

We denken nog te veel in termen van nieuwbouw

Ten slotte is draagvlak creëren en sensibiliseren ook een belangrijk aspect van dit project. Dat het duurzaamheidsthema leeft onder de studenten is wel gebleken de afgelopen weken. Ook de UGent zelf profileert zich als vooruitstrevend, maar komt dat ook tot uiting in het beleid? "Ik zie het draagvlak alsmaar groeien, niet enkel bij de studenten, maar ook bij het bestuur", vertelt Van de Velde. Het probleem is dat het geld

ook nog moet volgen en dat loopt soms stroef in de realiteit. Ook Van Damme voegt toe dat er heel fel op duurzaamheid wordt ingezet binnen de UGent, maar dat die ambities soms in concurrentie staan met andere ambities zoals groei en nieuwe noden.

De UGent zet zich zeker in voor de klimaatzaak en is er duidelijk mee bezig, maar er is altijd wel ruimte voor verbetering. Vooral onze manier van nadenken moeten we in vraag stellen, gaande van het loskoppelen van faculteitsdenken tot het tout court durven omgooien van conventionele houdingen. Maar de structurele veranderingen op beleidsniveau blijven van essentieel belang. Deze vormen de sluitsteen van het heilige triumviraat: drukingsgroepen, experts en beleidsmakers. Elk van deze drie moeten aanwezig zijn wanneer je duurzame, in elke zin van het woord, veranderingen teweeg wil kunnen brengen.

LE SOIR

dS De
Standaard

ADVERTENTIE

NTGent

BLACK

The Sorrows of Belgium I: Congo

LUK PERCEVAL

JONGERENCARRÉ
4 voorstellingen aan €40

NTGENT.BE
+32 (0)9 225 01 01

Regisseur Luk Perceval fileert het
koloniale verleden van België.

16.03 — 30.03
in NTGent Schouwburg

The Schamper Times

foto door Mirco Buyls, tekst door Hanne Thiessen en Nicky Vandeghinste

MAANDAG 4 MAART THERMINAL, HOVENIERSBERG, 9000 GENT NR. 3690

Studentenvertegenwoordigers heb je in alle soorten en maten, maar één ding hebben ze gemeen: ze proberen er in allerhande commissies, raden en organen over te waken dat de belangen van iedere student behartigd worden. *Quis custodiet ipsos custodes?* Een tweewekelijkse update in het reilen en zeilen van onze stuvers. Uitzonderlijk maakt The Schamper Times deze editie een uitstapje naar het verenigingsleven.

Op 26 februari organiseerde de Dienst Studentenactiviteiten (DSA) zijn jaarlijkse gala-avond der studentenverenigingen in de Aula Academica, de prestigieuze tempel van de Universiteit Gent. Een avond waarop de leden van meer dan honderd studentenverenigingen uitnodigd worden om verveeld te worden met speeches en verblijd met gratis cava. Een avond die niet snel vergeten wordt (of net wel). Vanaf 19u tot in de late uurtjes kon men nieuwe mensen leren kennen, zatte conversaties voeren en meer te weten komen over verschillende verenigingen en hun overkoepelende konventen, het FaculteitenKonvent (FK), het Home Konvent (HK), het Werkgroepen en Verenigingenkonvent (WVK), het Politiek en Filosofisch Konvent (PFK), het Kultureel Konvent (KK), het Internationaal Konvent (IK) en het SeniorenKonvent (SK). Ook Urgent.fm, Schamper en de Gentse Studentenraad mochten het publiek toespreken.

HET DEEL MET DE SPEECHES

De eerste sprekers waren de studentenbeheerder en de studentenambtenaar van Stad Gent (en een klein beetje de praeses van het FakulteitenKonvent). Respectievelijk Nicolas Vander Eecken en Anneke

Vanden Bulcke (en Julien Marbaix), leken eerst een avond in te zetten van formele en cliché speeches die een circle jerk vormden, passend bij hun functies. Het meest interessante dat daaruit te halen viel? Nicolas liet weten dat maar liefst 20.000 studenten in 2018 lid waren van een studentenvereniging. Dit lijkt misschien een nietszeggend cijfer, dus we zullen het anders formuleren: ongeveer de helft van

“

Iedereen hier is een
beetje een studenten-
vertegenwoordiger

de aan de UGent ingeschreven studenten zijn aangesloten bij een studentenvereniging. Of dit een goed of slecht iets is, zullen we in het midden laten. Na de drie eerste speakers werd het gelukkig enkel beter. Jessie Hanssen vormde een brug naar de andere verfrissende speeches met haar warme boodschap over hoe thuis ze zich voelt op elke home van de UGent en hoe belangrijk haar konvent het vindt om voor iedere student een thuis te kunnen vormen. Wout Schellaert, de voorzitter van het Werkgroepen en Verenigingenkonvent brak met

de eerdere lijn door kritiek te uiten op Stad Gent. Er zou te weinig plaats zijn in de publieke ruimte voor evenementen voor studenten, zo werd beklagd. Maar er was ook ruimte voor een grapje. Wout verwees naar de speech van twee jaar eerder, dat eigenlijk een filmpje was met een lied op het ritme van 'Shake it off' van Taylor Swift. "Houd de beurs je in zijn greep, of heb je toch liever de zweep?" Zo wordt in dat lied het WVK of 'het konvent met de overschotjes' samengevat. De praeses van het PFK recycleerde welliswaar een meme van vorig jaar, maar haar mopjes werden er niet minder grappig op. Haar voornaamste premisse, "een communist, moslim en een NSV'er wandelen de Blandijn binnen ..." was nochtans geen intro voor een waarschijnlijk epische mop, het was het begin van het academiejaar onder de politieke en filosofische verenigingen. Het is geen goed idee om Sam Van Rooy, Othman El Hammouchi en Raoul Hedeboom op hetzelfde moment in hetzelfde gebouw te verwelkomen, zo blijkt.

De toon was gezet. De voorzitter van het Kultureel Konvent doorspekte haar speech met woordgrapjes. Toen ze echter zei dat de schilderklas ook cultuur in de verf

kon zetten kreunde de halve zaal en voelde ze zich gedwongen om sorry te zeggen. De andere helft zat vrolijk te lachen. Het algemeen sentiment ten opzichte van puns was mooi vertegenwoordigd. Youri Dinneweth gaf een Engelstalig intermezzo om ervoor te zorgen dat ook de buitenlandse studenten in de zaal even opkeken van het tokkelen op hun smartphone. De Gentse Studentenraad gaf een historische les over participatie aan de UGent, de bestorming van het rectoraat en porno. Ook de woorden 'Iedereen hier is een beetje een studentenvertegenwoordiger.' van de voorzitter Sarah Van Acker bleven hangen. Je hoeft dus niet per se aangeloten te zijn bij een studentenraad om je zo te mogen noemen. Onze eigenste hoofdredacteur bracht eigenlijk de belangrijkste boodschap: we verlangden naar alcohol. Daarna volgde Jana De Wilde van Urgent.fm, die al vier jaar actief is bij Urgent.fm. Zij deelde kort, maar vrij emotioneel haar ervaring en persoonlijke groei die ze

had opgedaan in het warme, veilige en bovenal kritische nest van haar vereniging. Daarnaast sprak ze vol lof over hoe ze Urgent.fm zelf had zien evolueren van een keldergroepje naar een meer ontwikkelde en gerespecteerde zender.

We dachten te eindigen met Xeno De Vriendt, van het SeniorenKonvent, maar die dacht Thijs Vandenborre van het Massacantuscomité erbij te lappen door hem onverwacht aan te kondigen. Die wist tot op twee minuten voordien niet dat dit ging gebeuren en ging duidelijk nerveus naar voren om wat weetjes over Rodenbachconsumptie af te vuren. Hij wenste even dat hij iets kon zeggen over de niet-alcoholische activiteiten van zijn vereniging. Jammer maar helaas.

HET LEUKE DEEL

Na de spontane speech van de hoofdcoördinator van de Massacantus, kwamen eindelijk de verlossende woorden. "Dat was het. Mag ik u nu vriendelijk verzoeken de zaal te verlaten en u naar de recep-

tie te begeven." In eerste instantie betekent dit dat er eindelijk kon begonnen worden aan het wegdrinken van de voorraad gratis cava. In tweede instantie is het bijpraten met mensen die je misschien al lang niet meer hebt gezien. Maar het leukste aan die aankondiging was dat er ontdekt werd dat er ook een ijsjeskraam was. Stel je voor: ongeveer 140 Gentse studenten die net een uur hebben zitten luisteren naar saaie speeches en snel een paar glazen cava naar binnen hebben gewerkt. Vreugde alom wanneer ze een bel horen rinkelen. Een enorme massa verenigde zich voor het enorm kleine ijskarretje en duwden om ter hardst om zo snel mogelijk een ijsje te krijgen in hun favoriete smaak. Er was zelfs de optie om er discoballetjes en slagroom op te laten doen.

Ter conclusie kan er maar één ding gezegd worden over deze avond. Zorg dat je bij een vereniging zit om uitgenodigd te worden voor dit gala volgend jaar, want je wilt het niet missen.

China wordt soms wel eens lachend de 'fabriek van de wereld' genoemd. Niet gek, aangezien 'made in China' te zien is op vrijwel ieder product dat we in onze handen krijgen. Voor één keer heeft China echter eens een westers product geïmporteerd. Al is dat product dan een hashtag: #MeToo.

'Het boek is altijd beter dan de film' is een van die wijsheden die wij trotse, jonge intellectuelen, graag te pas en te onpas gebruiken. Van *Harry Potter* tot *The Fault in Our Stars*, deze hypothese lijkt beter bewezen te zijn dan de gemiddelde wet in de fysica. Maar de uitvoering is niet altijd slechter dan de theorie. Neem nu bijvoorbeeld *Nineteen-Eighty Four*, het befaamde werk van **George Orwell**. In dat boek introduceert Orwell de taal 'Newspeak', een taal die politiek ontworpen is met als doel om de bevolking fundamenteel in haar denken te beperken. De volmaakte censuur. Werkt dit idee in de praktijk? We kijken naar China.

De Volksrepubliek China is vandaag in het bezit van een van de meest vernuftige *surveillance*-systemen ter wereld. Alles wat je buiten de norm zou durven uitkramen, online of in formele omgevingen, komt je quasi zeker duur te staan. Behalve een grondig gebrek aan goede politieke memes, betekent dat ook dat vrijwel iedere vorm van sociaal verzet steeds vroeg de kop in wordt gedrukt. Is er nog verzet in deze Orwelliaanse nachtmerrie?

THE GREAT FIREWALL

Sinds President **Xi Jinping** aan de macht is gekomen, heeft de Chinese taal langzaam zijn eigen digitale Newspeak uitgebouwd. Westerse nieuwssites zoals

de New York Times en sociale media zoals Facebook, Instagram en Twitter zijn er preventief verboden. De Chinese overheid gaat zelfs zo ver in haar lust voor controle dat ze haar eigen sociale-mediaplatform WeChat heeft gecreëerd, waarbij alle content en berichten gefilterd en gescreend worden op mogelijke beledi-

“

Waar geen woord is, is
altijd een Britse beer of
een tarweknaagdier.

gingen tegenover de Volksrepubliek of op verboden onderwerpen. Zo creëert de Chinese media een alternatieve realiteit, waarin geen plaats is voor gevaarlijke woorden of hashtags.

De Chinezen tonen zich echter stukken rebelser dan hun Orwelliaanse tegenhanger. Zo is het bijvoorbeeld niet toegestaan de president op een of andere manier te bespotten. Op deze censuur werd echter inventief gereageerd door de president op allerlei andere subtiele manieren belachelijk te maken. Zo ontstond er een gigantische memehype om de president af te beelden als **Winnie The Pooh**, op wie hij klaarblijkelijk zou lijken. Eens de overheid dit doorhad, ontstond de

bizarre regel dat alle afbeeldingen van, of referenties naar Winnie The Pooh ook verboden werden.

THE RISE OF THE PLANET OF THE RIJSTKONIJNEN

Een ander voorbeeld waarbij de Chinese bevolking de strenge censurering probeerde te omzeilen, is de #MeToo-beweging. De opkomst van #MeToo-getuigenissen in China verliep niet van een leien dakje. Eender wie het waagde het onderwerp van seksuele aanranding zelfs maar aan te halen werd raar aangekeken of erger, gecensureerd. Maar in het najaar van 2018 kwamen steeds meer gevallen aan het licht over

jonge studentes die seksueel geïntimideerd (of erger) waren geweest door hun proffen. Daardoor plaatsten steeds meer mensen afbeeldingen of berichten online in verband met #MeToo. Opvallend is dat de meeste vrouwen die naar voren kwamen geen Hollywood-sterren waren, maar jonge en hoogopgeleide Chinese vrouwen.

Seksuele aanranding is een extra gevoelig onderwerp in China. **Mao Zedong**, oprichter van de Volksrepubliek China, verwees in zijn Rode Boekje naar de gelijkheid tussen man en vrouw als een van de pillaren van de republiek. De massale hoeveelheden seksuele aanranding en het gebrek aan een duidelijke strafwetgeving zijn dus niet alleen onethisch, maar druisen ook in tegen de Chinese propaganda.

Toch was de reactie van de overheid uiteraard om alles weer te censureren

en ogenblikkelijk te verbieden. Daarbij werd de Chinese inventiviteit alweer onderschat. Alternatieve verwijzingen naar #MeToo sprongen als paddenstoelen uit de grond. 'Me too' lijkt fonetisch erg sterk op de Chinese woorden 'Mi' en 'Tu', wat samen zoveel betekent als 'rijstkonijn'. Na de plotse populariteit van Winnie The Pooh

“

Behalve een grondig gebrek aan goeie politieke memes, wordt door de Chinese censuur ook vrijwel iedere vorm van sociaal verzet steeds vroeg de kop in gedrukt.

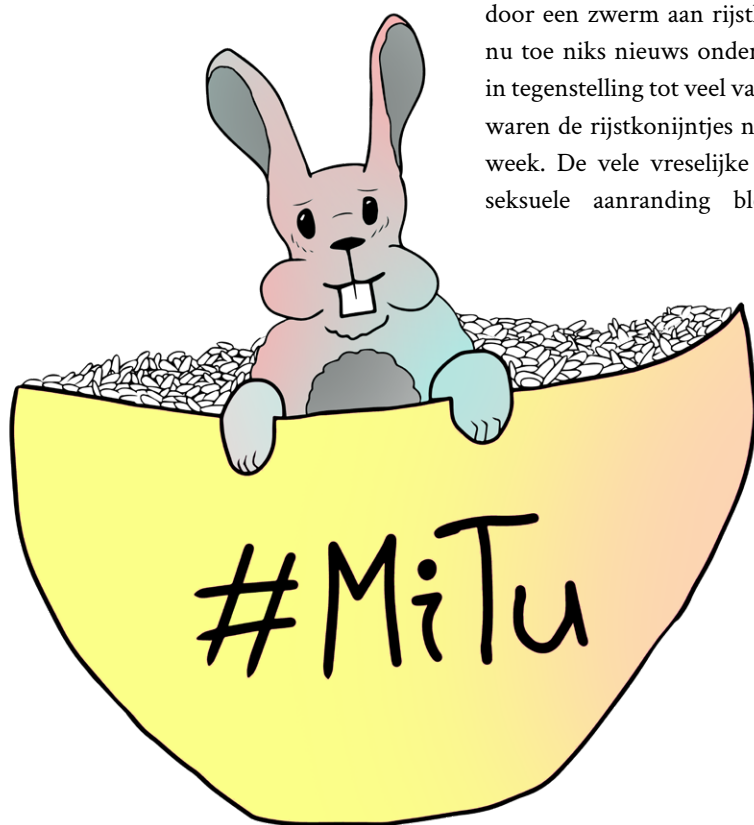
werden Chinese sociale media geplaagd door een zwerm aan rijstkonijntjes. Tot nu toe niks nieuws onder de zon. Maar in tegenstelling tot veel van onze memes, waren de rijstkonijntjes niet weg na een week. De vele vreselijke verhalen over seksuele aanranding bleven binnen-

stromen en ondertussen kon zelfs de Chinese overheid de knaagdieren niet meer negeren. Een onderdeel over seksuele aanranding werd toegevoegd aan het strafwetboek en de eerste aanranders staan eindelijk terecht voor hun misdaden.

NEWSPEAK, OLD STORY

Orwell blijkt dus alleszins geen gelijk te krijgen. De #MeToo-beweging is erin geslaagd de eerste massabeweging te zijn in China sinds de beruchte opstanden op het Tiananmenplein, en waarschijnlijk de eerste succesvolle sociale volksbeweging sinds de communistische revolutie. Toch is dat nog geen reden om voorbarig victorie te kraaien. China is nog verre van het sociaal vooruitstrevend land dat het beweert te zijn in zijn propaganda. En de Chinese regering is nog altijd druk bezig met het opsporen van ongewenste woorden en afbeeldingen.

Toch geven de recente ontwikkeling ook hoop. Niet alleen hebben Chinezen eindelijk de legale middelen gekregen om hun aanranders aan te klagen, maar ook lijken we eindelijk een antwoord te hebben op de zwartgallige hypothese van Orwell. Kennelijk is het verbieden van woorden niet genoeg om verzet de mond te snoeren. Waar geen woord is, is altijd een Britse beer of een tarweknaagdier.

De Dylebrassers

Streek van de week

door Nathan Pelgrims

Elke streek heeft zo zijn bijzonderheden. In Ieper gooien ze katten van de toren, in Geraardsbergen eten ze mattentaarten en Aalst is doordrenkt met marginaliteit. Wij schotelen elke editie de meest prominente clichés aan een regionale club voor en zien hoe zij die verteren.

De streekclub van Mechelen en Leuven, door de ogen van praeses **Ina Devos**, schachtentemmer **Sander Vandeputte** en cantor **Caro Van Geem**.

Wat zijn volgens jullie de stereotypen rond jullie streek?

Sander: "Wij zijn zo onbekend dat er niet echt stereotypes rond ons bestaan. Ook op cantussen worden wij vaak vergeten. We zijn gewoon een beetje onzichtbaar."

Ina: "Ja, wij zijn een vrij kleine club. Er is ook al heel veel volk uit onze regio die in Leuven gaat studeren, dus het aantal dat in Gent studeert, is al veel kleiner."

Caro: "Maar dat maakt ook dat wij echt wel een hechte vriendengroep zijn. Bij ons heerst niet die typische sfeer van studentenverenigingen."

Jullie streek zelf is daarentegen best groot. Wat houdt jullie samen?

Ina: "Onze streek is erg gevarieerd, dus naast de hoge consumptie aan Gouden Carolus is er weinig dat we delen."

Sander: "Efkes: schaar-steen-papier en blad-steen-schaar zijn bij ons heel moeilijk. Er zijn in onze streekclub twee verschillende meningen daarover. En nochtans wonen we maar 20 kilometer van elkaar."

Leuven is voor jullie dichterbij huis, maar jullie kozen voor Gent. Is Gent dan de betere stad of heeft het een betere universiteit?

Ina: "Ik denk dat Gent wel een toffere stad is om te studeren dan Leuven. Leuven is puur studenten, en hier heb je een mix van vanalles; je hebt studenten, gezinnen, oudere mensen, dus je hebt ook veel meer input van overal qua activiteiten."

Sander: "Je kunt het best vergelijken door er eens in het weekend rond te lopen. Leuven is dan gewoon leeg, terwijl je in Gent wel nog steeds leven ziet."

Zouden jullie graag een grotere club worden?

Ina: "Liever niet eigenlijk. We kunnen altijd meer leden gebruiken, maar het feit dat we zo'n kleine club zijn is ook net een van onze kenmerken."

Caro: "Ja, dat zorgt ervoor dat we zo'n goeie vriendengroep zijn. Bij veel studentenclubs zorgt de streek voor de verbintenis, maar wij vinden elkaar gewoon leuk. Dat klinkt raar, maar ik denk dat dat een van onze sterktes is."

Hebben jullie ook tradities als club zelf?

Ina: "Wij hebben heel traditionele cantussen. Wij proberen ons echt aan de regels van de codex te houden. Daar hoort een grote focus op de liederen bij, wat je bij andere clubs al minder hebt. Er wordt natuurlijk ook veel gedronken, maar het zingen staat centraal."

Caro: "Dat is echt wel iets typisch voor ons. Wij staan voor onze rustige en gezellige cantussen ook bekend bij andere verenigingen."

Zijn er andere clubs of verenigingen waarmee jullie bijzonder goed overeenkomen?

Ina: "Ja, met Limburgia doen we erg veel samen. Zo sporten we samen, omdat we anders te klein zijn om een volledig team te vinden. Voor de rest komen we ook wel goed overeen met Antwerpen Boven, maar dat is een meer gesloten club."

Hoe verloopt jullie doop?

Ina: "Dat is geen vuile doop. Het is eigenlijk gewoon een soort stadswandeling door het centrum. De bedoeling is dat de schachten elkaar leren kennen, en dat ze ons leren kennen, dus vooral niet dat er mensen uitgemaakt worden voor het vuil van de straat. We behandelen iedereen altijd met heel veel respect."

Doen jullie het zo uit principe?

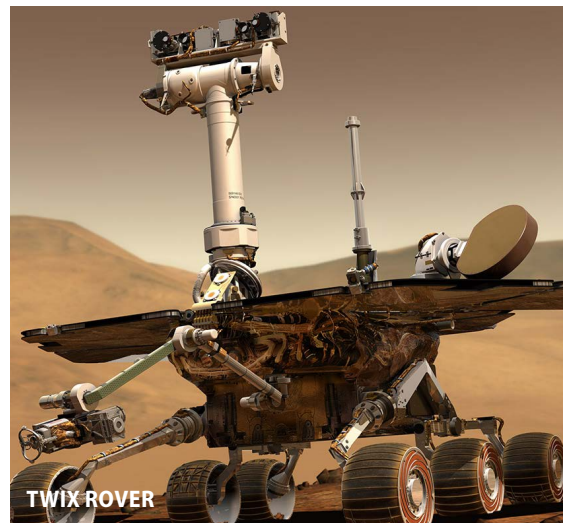
Caro: "Als er iemand tijdens de doop zou zeggen 'Ik wil nu even echt niet drinken', dan is dat ook geen probleem. Gewoon omdat we zo veel mogelijk mensen erbij willen, en we niemand uitsluiten omdat ze niet zouden drinken. Dat ligt bij andere verenigingen misschien wel moeilijker."

Ina: "Ja, dat is het ding: de focus bij de doop ligt niet op het drinken of het denigreren, maar op elkaar en de club te leren kennen, zodat ze het tof vinden, en zodat ze terugkomen."

REQUIEM VOOR EEN ROVER

De wereld van de ruimtevaart is in rouw. Eén van de grootste onderzoekers uit de sector is niet meer. Sinds 2004 deed hij onderzoek naar de Rode Planeet. Mars was zijn leven en zijn leven was op Mars. Hij was de eerste die tastbaar bewijs vond van water op Mars, of dat er tenminste ooit water is geweest. Daarnaast was hij ook een begenadigd fotograaf, die ons verraste met prachtige kiekjes van de planeet, en af en toe zelfs een selfie. Hij moest in 2011 al afscheid

nemen van zijn tweelingbroer, **Spirit**. Hijzelf hield het nog vol tot midden vorig jaar, maar toen werd hij getroffen door een zandstorm van historische omvang. Na acht maanden geen teken van leven ontvangen te hebben, gaf men bij NASA de hoop op. De **Mars Rover Opportunity** heeft op 15-jarige leeftijd het loodje gelegd. 't Zijn altijd de goeie die als eerste moeten gaan.

FROM TANZANIA WITH LOVE

Mnyamawamtuka moyowamkia is de naam die wetenschappers gaven aan de (weliswaar overleden) titanosaurus die ze vonden in de bedding van de Tanzaniaanse rivier de Mtuka. Deze ontdekking is belangrijk omdat ze een blinde vlek op de wereldkaart wegveegt. Het was algemeen geweten dat de titanosaurus tijdens de eindperiode van de dinosaurussen het dominante dier was op bijna alle werelddelen. Alleen in Afrika bleven de vondsten uit, tot nu dus. Al is 'nu' hier relatief, het skelet werd in 2004 al ontdekt, maar pas recent konden

wetenschappers bevestigen dat het wel degelijk om de überdino van het krijt ging. Leuk extraatje: de naam betekent in Swahili 'dier met hartvormige staart'. Deze *cutie* had een staart waarvan de botten hartvormig waren. Minder romantisch is dat deze staart niet alleen werd gebruikt voor het houden van zijn evenwicht, maar ook om andere dinosaurussen en rivaliserende soortgenoten de kop in te slaan.

SHARKNADO 7: CURING CANCER?

We kennen de witte haai vooral uit films als *Jaws* en *Sharknado* 1 tot en met 6, dat op jammerlijke en onverklaarbare wijze ook dit jaar net naast een Oscar greep. De witte haai is gedurende zijn lange verblijf onder water geëvolueerd tot een van de meest resistente dieren op aarde. De wonden van de witte haai genezen bijvoorbeeld enorm snel en het dier heeft veel grotere genomen dan de mens. In principe leiden grotere

genomen tot grotere instabiliteit, waardoor er iets mis kan gaan bij de celmutatie, maar de witte haai heeft daar geen last van en daar wordt het voor de mens ook interessant. Als het lichaam van de witte haai een manier heeft gevonden om die genominstabiliteit tegen te gaan, kan deze techniek misschien gekopieerd worden bij de mens om ziektes zoals kanker te voorkomen. Daarvoor is echter nog veel onderzoek nodig. Met andere woorden: "*We're gonna need a bigger research team*".

Boob Physics

door Daan Van Cauwenberge, illustratie door Emilie Devreese

DOOKTER
SCHAMPERSTEIN

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te schijnen over een prangende maar absurde vraag.

Menig heilig huisje werd reeds omgegooid door de grootse heren van de wetenschap. Langzaamaan zal ieder taboe sneuvelen tegenover onze steeds expanderende vooruitgang. Alhoewel, recent lijkt het erop dat de wetenschap eindelijk een waardige tegenstander gevonden heeft. Nee, deze keer geen georganiseerde religie of een totalitair politiek regime, maar een stel licht perverse tekenfilms uit Japan.

Dat een tekenfilm zich niet houdt aan de regels van de fysica klinkt waarschijnlijk vanzelfsprekend. De meeste kijkers weten nu ook wel dat de vier elementen uit Avatar ver verwijderd zijn van de 118 huidig ontdekte elementen in onze eigen wereld. Maar de tabel van **Mendeljev** is nog de minste van onze zorgen. Iedereen die al eens naar anime gekeken heeft weet namelijk dat de Japanners bij één onderwerp consequent alle natuurwetten uit het raam gooien: borsten. Niet alleen nemen die borsten bovenmenselijke proporties aan, maar ook schudden die in het rond bij het lichtste stootje wind. Tijd voor een lesje *boob physics*.

SIZE MATTERS

Een eerste onrealistisch aspect zijn de gigantische proporties die de animeborsten kunnen aannemen. De gemiddelde vrouw in België heeft een C-cup en de gemiddelde Japanse vrouw, waar onze animeheldinnen ook toe zouden behoren, hebben gemiddeld zelfs een A-cup. Als je dat vergelijkt met de animeborsten, die over het

algemeen een I-cup of hoger beslaan, is het al rap duidelijk dat er hier iets niet helemaal pluis zit.

De meeste wetenschappers werken echter niet met 'cups' als maateenheid voor borsten, **a a n g e z i e n** je hieruit vrij weinig over de borsten in kwestie kunt afleiden. Niet alleen is er geen enkele universele methode om een cupmaat te berekenen, maar ook is dit nooit meer dan een ruime benadering van de grootte van de **b o r s t**. Nuttiger, zeker in de context van beweging, is het gewicht van de borsten te bekijken. Dat gewicht ligt voor de gemiddelde Belgische vrouw tussen de 600 en 800 gram. Een exact gewicht is moeilijk te plakken op de borsten van onze animeheldinnen, maar als we ervan uitgaan dat hun borsten een normale structuur hebben, zouden die vrouwen toch al eens makkelijk bijna vier kilo met zich mee kunnen sleuren. Rugpijn gegarandeerd.

JIGGLES

Het meest onrealistische zijn de bewegingen van de borsten. Bij jonge vrouwen, zoals de meeste animevrouwen, maken borsten vooral verticale bewegingen. Borsten zijn namelijk het deel van het vrouwelijk lichaam waar de

zwaartekracht het meeste op inspeelt. Niet zo gek als je erbij stilstaat dat borsten in feite niet meer zijn dan twee zakken vet die nogal ongemakkelijk aan je lichaam hangen. Borsten kunnen ook horizontale bewegingen maken, zoals we de animeborsten voortdurend zien doen, maar dat gebeurt enkel bij grote kracht of bij oudere borsten, die minder elastisch zijn.

Verder is het ook belangrijk de interne structuur van borsten er even bij te nemen. Borsten bestaan over het algemeen vooral uit vetweefsel en klierweefsel, al is de verdeling van dit weefsel niet altijd gelijk. Borsten met meer vetweefsel hebben over het algemeen een rondere en zachtere vorm en zijn veel zwaarder, borsten met meer klierweefsel zijn steviger en lichter. De animeborsten, die wel eens met ballonnen worden vergeleken, hebben duidelijk een belachelijk groot vetweefsel. En dat brengt ons dan ook bij de erg pijnlijke conclusie van ons onderzoek. De animeborst is niet alleen uitermate groot, maar ook buitenproportioneel zwaar en wordt naar alle waarschijnlijkheid niet eens ondersteund door een beha. Als ze haar ligamenten niet breekt tegen haar 20ste, vermoed ik dat de gemiddelde animeheldin een reuma van jewelste zal ontwikkelen.

Hippietoestanden

BETWIST OF BEVESTIGD?

door Ella Roose, Elise Maes en Maja Minnaert

Masturberen helpt je bij je thesisverdediging, meditatie verlost je van je depressie en zelfs faalangst kan opgelost worden met een simpel wierookstokje. Simpele dingen kunnen je ver brengen, maar is dit wel echt zo?

MINDFULNESS

Bij mindfulness wordt de nadruk gelegd op leven in het heden, in plaats van in de toekomst. Er bestaan een hele resem aan mindfulnessoefeningen, op te delen in lange- en kortetermijnoefeningen. De langetermijnoefeningen vragen maanden aan inspanning om tot een diepgaand resultaat te komen. De kortetermijnoefeningen spitsen zich dan weer toe op alledaagse activiteiten, waarin je je concentreert op enkel die activiteiten en je alle andere zich opdringende gedachten vermijdt. Het zou niet enkel stress verlichten, maar ons ook productiever, gelukkiger en optimistischer maken. Zo zou je meer bewust kunnen worden van je emotionele patronen en zelfs je relaties verbeteren.

Na deze illustere meditatievorm uitgetest te hebben, geven wij je één raad: heb je het gevoel dat alle emoties je een beetje teveel worden? Contacteer een studentenpsycholoog of praat met eender wie je kan helpen, maar verspil vooral geen tijd aan deze hocus pocus. Maar als je je overdonderd voelt door deadlines, foutgelopen tinderdates of huishoudelijke taken en daardoor moeite hebt met tot rust komen: mediteer *the shit out of yourself*. In deze gevallen kan meditatie wel degelijk een manier zijn om tot jezelf te komen op drukke, verwarrende dagen.

MASTURBATIE

Een bekende vorm van masturbatiemeditatie is het opbouwen van energie om vervolgens in de plateaufase zelf te beslissen wat te doen met die energie. Dat betekent dat je niet zal doorgaan tot het orgasme, maar net daarvoor zal stoppen om zo de energie die je opgebouwd hebt door je hele lichaam te brengen door middel van ademhaling. Dit is een techniek die vaak

“

Een zweverige slaaptoestand was toch ver te bespeuren

wordt toegepast door atleten net voor hun wedstrijd, of academici net voor een toespraak of examen. Deze energie zal je, zonder je naar hogere (orgasme) sferen te leiden, toch vuriger maken om die overtuigende speech of om die looprace te halen!

Het testen van deze praktijken was lastiger dan gedacht. Het vergt karakter en tijd, maar hoe dan ook, energie bouw je er ongetwijfeld mee op. De vraag is alleen: brengt dit je wel degelijk door je masterproefverdediging? Een voorbereide, doordachte speech is volgens tester van dienst duizend keer

meer waard dan het mislopen van een fors orgasme. Daarom deze gouden raad: spits je toe op het woordelijke van die verdediging, ga op een deftig uur naar bed, leg de hand aan jezelf tot aan de climax, slaap goed, en *kill* die verdediging de volgende dag.

YOGA NIDRA

Yoga Nidra betekent in essentie 'slaap van de yogi's' en verwijst naar een soort van ware slaaptoestand (lees: ontspanningstoestand) waarbij je nog bij bewustzijn bent en dus niet echt inslaapt. In de praktijk kan je Yoga Nidra bereiken door middel van een begeleide oefening. Er zijn online verschillende audiobestanden te vinden op YouTube of Spotify waarbij een persoon je over je hele lichaam leidt en je beetje bij beetje je bewustzijn laat verplaatsen van het ene ledemaat naar het andere. Meestal spreekt de stem in kwestie met een zweverig, rustgevend muzikje op de achtergrond. Als je Yoga Nidra wilt inzetten om in te slapen of jezelf slaperig te maken, dan luister je er best al liggend naar, met zo weinig mogelijk externe prikkels in je slaapkamer. Het effect van een audiosessie is dat je na verloop van tijd heel slaperig wordt. Soms zelfs in die mate dat je te midden van de gegidste rondleiding doorheen je lichaam de slaap niet meer kan tegenhouden, met als

resultaat dat je 's ochtends wakker wordt met een op hol geslagen Spotify.

Bij het uitoefenen van Yoga Nidra kan je je verwachten aan een vrij grote slaperigheid, maar een zweverige slaaptoestand was hier toch ver te bespeuren.

CANNABISOLIE

Hierbij is het misschien verstandig te verduidelijken dat het om CBD-olie gaat zonder THC, de stof uit de wietplant die ervoor zorgt dat je high wordt. CBD-olie wordt vaak gebruikt om pijn, stress, angst of verkramping tegen te gaan en bevordert daarbij ook nog eens de slaap. De olie wordt vaak medicinaal gebruikt bij (chronische) pijn, bij parkinsonpatiënten en bij mensen die lijden aan multiple sclerose (MS). Blijkbaar bevordert CBD-olie de REM-slaap. Dit is de fase tijdens de slaap waarbij je ogen het snelst bewegen - rapid eye movement - en waarin je het meeste droomt. Tijdens de REM-slaap wordt het geheugen ook versterkt. Als je niet genoeg van dit soort

slaap hebt, kan het nefaste gevolgen hebben. Er wordt aangeraden een paar druppels van het goedje onder je tong in te brengen voor het slapengaan.

Deze homeopathische techniek was een positieve verrassing. Het werkt niet alleen heel sterk, het slaat ook relatief snel aan, waardoor een nachtje diepe slaap en gekke dromen verzekerd is! Zo goed als meteen zal een licht ontspannen gevoel zich in je lichaam verspreiden. Na een tijdje word je er ook slaperig van. Anders dan bij het innemen van cannabis mét THC word je er dus niet high en plezierig van!

KRUIDENTHEEËN

Er bestaan ontzettend veel soorten thee waar je moe van wordt. Naast het warme en rustige gevoel van een stomende kop thee in je handen terwijl je helemaal opgerold zit in een gezellig dekentje, zijn de planten en kruiden in thee ook verantwoordelijk voor het wel of juist niet bevorderen van de slaap. Als je thee maakt voor het slapengaan, is

het verstandig erop te letten dat je thee geen echte zwarte thee is, meer specifiek dat de thee geen theïne bevat. Theïne is een variant van cafeïne waardoor je minder goed zal slapen. Daarom drink je best een kruiden- of bloementhee zoals kamillethee, brandnetelthee, saliethee of lavendelthee. Sommige soorten slaapthee bevatten een specifiek plantje, valeriaan. Dit zou ervoor zorgen dat je sneller inslaapt en dat je slaap zelf ook kwalitatief beter is.

Mensen met slaapproblemen zullen kunnen beamen dat deze *good night tea* geen wonderen zal verrichten. Enerzijds is het leuk om na een uitputtende dag net voor het slapengaan je lichaam te verwarmen met een theetje. Anderzijds lijkt mindfulness een betere optie als je na een overdonderende dag je gedachten niet uitgeschakeld krijgt. Bij terugkomende slaapproblemen kan het belangrijk zijn om een bezoekje te brengen aan een dokter of een slaapkliniek, om zo de ware oorzaak van je slaapdeficit te achterhalen.

LICHT: HET PROZAC VAN MORGEN

door Katrien Vandenbroeck en Hanne Thiessen

Professor Karl Deisseroth introduceerde in 2005 optogenetica: een techniek waarbij neuronen genetisch aangepast worden om op licht te reageren. Op amper enkele jaren tijd verwierf deze techniek wereldwijde academische bekendheid, ook aan de UGent. Doctoraatsstudenten Anirudh Acharya en Latoya Stevens werken er alle twee mee. Ze boeken veelbelovende vooruitgang, zowel op vlak van fundamenteel als van klinisch onderzoek.

Naar schatting lijden vandaag de dag één miljard mensen (oftewel een op zes) aan een hersenaandoening. Dit kan diverse en uiteenlopende oorzaken hebben: een val, een beroerte, erfelijke en omgevingsfactoren. Twintig tot vijftientwintig procent van de vrouwen en zeven tot twaalf procent van de mannen ervoeren al eens een depressie. Drie procent van de bevolking kampte met een beroerte en één procent met epilepsie. Nog eens

één procent met schizofrenie. Al deze ziektebeelden hebben ernstige gevolgen, gaande van amotivatie, depressie en zelfmoordgedachten, tot veelvuldige spierspasmen en bewustzijnsverlies bij epileptische patiënten.

Neurobiologische therapieën kunnen we vandaag onder twee noemers plaatsen: elektrische stimulatie (bv. elektroshocktherapie) en chemische toedieningen (psychofarmaca). Binnenkort zouden we hier misschien nog een derde luik aan kunnen bijvoegen: licht.

NEURONEN, SLOTEN EN SLEUTELS

Neuronen vormen de bouwstenen van ons zenuwstelsel: in de hersenen vinden we er miljarden. Ze zijn allemaal zowel informatie-ontvangers als informatiezenders. Om het simpel te houden, moet je je inbeelden dat informatieoverdracht tussen neuronen gebeurt zoals bij twee personen, A en B, die van elkaar gescheiden zijn door een gesloten deur. Indien A de juiste sleutel heeft, zal hij de deur kunnen openen om informatie aan B over te dragen. Dit geheel vormt het verwerkingscentrum van ons lichaam. In 'neuronentaal' gebeurt dit door middel van kanalen die openen en sluiten bij bindingen met een bepaalde chemisch structuur.

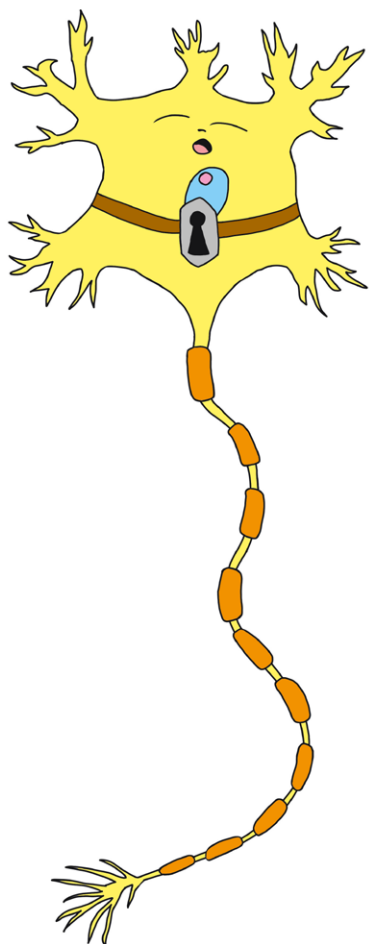
"Met optogenetica expresseren we lichtgevoelige proteïnen in neuronen, deze openen specifiek enkel bij bepaalde lichtgolven. Om één neuron te *targetten*, maken we gebruik van een genetische marker: de promotor. Als

we deze in een cel implanteren, zal er enkel effect te zien zijn in de cellen die deze specifieke promotor bevatten", legt Anirudh Acharya uit.

"Deze promotor zorgt ervoor dat na lokale injectie in de hersenen, dit lichtgevoelig proteïne enkel tot expressie komt in een specifiek type neuronen en op die manier enkel deze neuronen gemoduleerd worden door licht", voegt **Latoya Stevens** toe. Oftewel: er komt een nieuwe deur met zijn eigen slot tevoorschijn. "Wanneer dit gebeurt, kan het enkel maar worden geactiveerd door een bepaald type golflengte, bijvoorbeeld een blauwe of rode straal."

De sleutel is dus een lichtstraal. Handig aan deze techniek is dat die zich erg snel verplaatst (aan $3.00 \times 10^8 \text{ m.s}^{-1}$ voor de nerds onder ons), en ook nog precies is. "Optogenetica geeft ons de mogelijkheid om zowel ruimtelijk als tijdelijk zeer nauwkeurig te werken", beschrijft Stevens. "In mijn geval, onderzoek ik de locus coeruleus, een grijze kern in de hersenstam (een stukje onderaan de grote hersenen, *red.*) dat opgemaakt wordt door noradrenerge neuronen. Deze zorgen voor opwinding, slaap-waakcyclussen en nog een paar andere belangrijke functies."

"Zo kan je kijken naar de slaap-waaktransities", stelt Acharya. "Als je de genetisch gemodificeerde nucleus uit het onderzoek van Latoya activeert en belicht, zie je het dier wakker worden. Op deze manier kan je kijken hoe celtypes binnen een netwerk functioneren."

EEN AFSTANDSBEDIENING VOOR HET BREIN?

"We kunnen sommige hersenstructuren inhiberen en activeren, waardoor het natuurlijk in theorie gedrag kan wijzigen", zegt Stevens. Wanneer je bijvoorbeeld een bepaald deel van een rattenbrein belicht, kan je de rat naar links laten roteren. Een ander deel belichten kan ervoor zorgen dat de rat eetstoornissen vertoont. Het is echter niet de bedoeling dat kwaadaardige wetenschappers dit gebruiken om mensen te manipuleren. "We willen vermijden dat er slechte dingen gebeuren. We willen bijvoorbeeld epileptische aanvallen voorkomen, depressieve symptomen verminderen, dit soort zaken. Ik zou niet stellen dat we het brein proberen te controleren of menselijk gedrag of gedachten willen beheersen. Ons onderzoek is fundamenteel en gericht naar positieve klinische toepassingen."

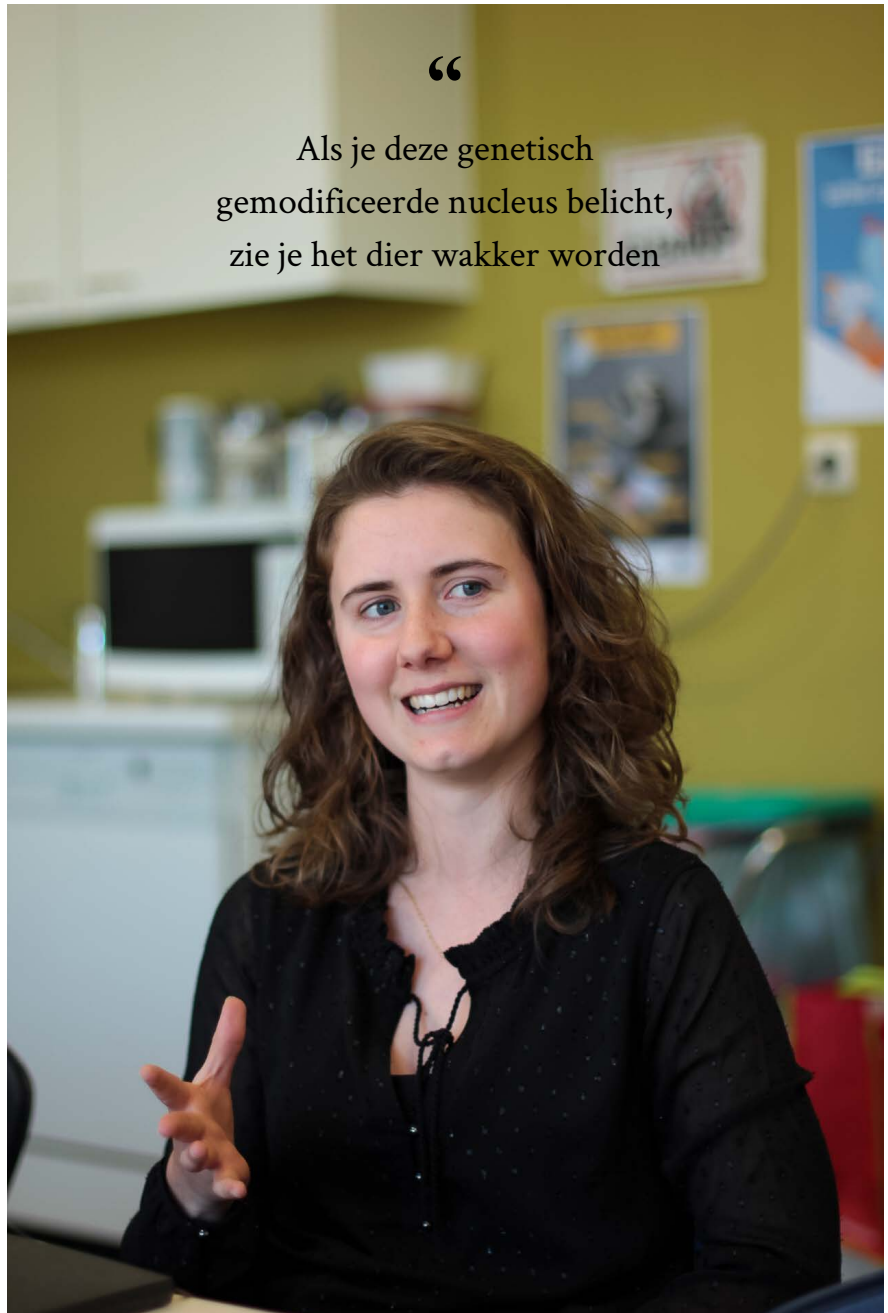
Het gedrag van een epileptisch zoogdier kan letterlijk in een vingerknip veranderen. Een bruusk geluid kan voor deze groep spontaan een angstreactie uitlokken, terwijl de niet-epileptische controlegroep deze symptomen niet vertoont. Via optogenetica, kan het herhaaldelijk belichten van bepaalde kernen de overdreven reactie dempen tot zelfs mettertijd onderdrukken. Anderen denken eraan om deze bevinding in een soort *pacemaker* te vervormen: een signaaldetector dat abnormale activiteit meet en hier direct op ingrijpt.

In het geval van epilepsie wordt er momenteel eerst naar medicijnen zoals anti-epileptica gegrepen. Als laatst redmiddel zal men een neurochirurgische ingreep overwegen. "Dat is uiteraard niet altijd mogelijk. Indien de abnormale elektrische activiteit zich in het taalcentrum bevindt, kan je deze bijvoorbeeld moeilijk verwijderen", aldus Stevens. "Anders zal de

patiënt niet meer kunnen spreken, of taal kunnen verstaan." Ook niet alle patiënten reageren even goed op behandeling. Ongeveer 30 procent van hen zal refractair zijn. Waarom het bij sommigen faalt, is nog niet duidelijk. Het brein is immers een complex en onbekend systeem, waar optogenetica heldere antwoorden op zou kunnen geven. Ook omtrent depressie blijkt optogenetica, en misschien nog meer het verwante chemogenetica, gunstige perspectieven te bieden.

Is optogenetica dan dé oplossing voor de toekomst? "Niet helemaal", nuanceert Acharya. "Zo is er bij Alzheimer sprake van een opstapeling van nefaste en abnormale proteïnen, wat zorgt voor celdood. Optogenetica zal dan niet baten. Wanneer het om problemen gerelateerd aan interne netwerken gaat, kan optogenetica zeker een duwtje in de rug geven. Maar het is geen geneesmiddel: het is een therapie. Een epilepticus zal nog steeds epileptisch blijven."

“
Als je deze genetisch
gemodificeerde nucleï belicht,
zie je het dier wakker worden

GHENT BASED ZERO WASTE

tekst door Elise Maes, foto door Hanne Thiessen

In onze geliefde studentenstad, bakermat van de bakfietsouders, walhalla voor de ecohipsters en nirvana voor de *Think-Twicers* schieten de zero waste-initiatieven als paddenstoelen uit de grond. Daarom bieden wij u, bewuste student, een gids voor uw zoektocht naar een zero waste-kotleven.

De hoeveelheid plastic in zee wordt geschat op 269 000 ton. Deze plasticsoep is niet enkel funest voor zeedieren, maar heeft ook een invloed op onze eigen gezondheid. Wie zijn of haar plasticgebruik wil verminderen kan dus alleen maar aangemoedigd worden. Bij deze enkele tips voor een zo plasticvrij mogelijk bestaan.

DOPPERS EN SHOPPERS

De drinkflessen en KeepCups zijn overal te vinden in allerlei soorten en kleuren. In onze ervaring zijn glazen of metalen drinkflessen de beste opties. Niet alleen omdat de materialen natuurlijker zijn, maar ook omdat je ze gemakkelijk kan steriliseren en reinigen. Wat betreft brood en groenten kan je vanaf nu de papieren zakjes in de supermarkt laten liggen dankzij herbruikbare katoenen zakjes. Om andere voeding te bewaren zijn glazen bokaaltjes en *weckpotten* echte *lifesavers*. En als je vader het echt niet kan laten om toch maar steeds zijn kommetjes af te dekken met aluminium- of plasticfolie: doe hem herbruikbare folie uit bijenwas van **Ohne** cadeau!

HONEY, I WASHED MY HAIR

Je kunt nu ook die dure PMD-zakken vaarwel zeggen dankzij de befaamde **Lush shampoo bars**. Zo'n *bars* zijn ook te vinden in andere winkels zoals **Dille en Kamille**, **Ohne** en **Ayuno**. Bovendien zijn vrijwel alle andere badkamerproducten ook te vinden in vaste, verpakingsvrije vorm. Eens met de zeepjes aangekomen aan de kassa kan je de winkelier vriendelijk verzoeken om het blokje niet in te pakken. Vind je het toch moeilijk om vloeibare verzor-

gingsproducten af te zweren, breng dan een bezoekje aan **Tavontuur** om je herbruikbare verpakkingen te laten hervullen. Voor de echte DIY-ers zijn er bovendien veel mogelijkheden om zelf verzorgingsproducten te maken, daarbij is niemand minder dan Google uw vriend.

Voor de mondhygiëne zijn er tandenborstels gemaakt uit bamboe en wordt tandpasta vervangen door poeder of tabletjes. Zelfs reinigingswatjes (gemaakt uit oude handdoeken), wasbare maandverbanden, sponsjes, en menstruatiecups zijn perfect herbruikbaar.

PLASTICVRIJ WASGEREI

Bij huishoudproducten doen zich niet alleen problemen met verpakkingen voor, maar ook chemische stoffen die in het afvalwater belanden zijn een bron van eco-ellende. Gelukkig biedt het merk **Ecover** soelaas, die ook verpakingsvrij hervulbaar zijn in Tavontuur.

Het wassen van kleren wordt een belevenis. Zo groeien er wasnoten in het Himayalagebergte die dezelfde eigenschappen als zeep bezitten

en verkrijgbaar zijn in uw plaatselijke **Oxfamwinkel**. Samen met tien druppels etherische olie doen de noten hun werk in de wasmachine en bezorgen ze je een frisse, ecologisch verantwoorde was.

ECOLOGISCHE VERPAKKING MIJN GAT

Er moeten ook enkele misvattingen uit de weg geruimd worden. Ten eerste zijn er de ecologische verpakkingen. Ze lijken een vrijgeleide om producten massaal te beginnen verpakken, maar vergis je echter niet: ook deze verpakkingen brengen een nutteloos productieproces met zich mee. Bovendien worden ze vaak bij het restafval gegooid, waardoor ze net als de andere verpakkingen in de verbrandingsoven zullen belanden.

Daarnaast worden vaak plastic herbruikbare producten gemaakt. Herbruikbaar is altijd positief, maar houd er rekening mee dat ook deze producten wel eens weggegooid worden. Kies daarom zoveel mogelijk voor ofwel glazen alternatieven die gerecycled worden, of metalen voorwerpen, die een eeuwigheid meegaan.

PASSIE VOOR FILM

Werk Ohne Autor

van Florian Henckel von Donnersmarck

A man with dark hair, wearing a white polo shirt and dark blue jeans splattered with paint, is barefoot and painting a floor with a brush and a bucket of black paint. The floor is covered in a large, abstract, splattered pattern of black and white paint. In the background, there are two paint buckets on the floor, a wooden easel, and a pair of yellow rubber shoes. The setting appears to be a studio or workshop with large windows in the background.

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden

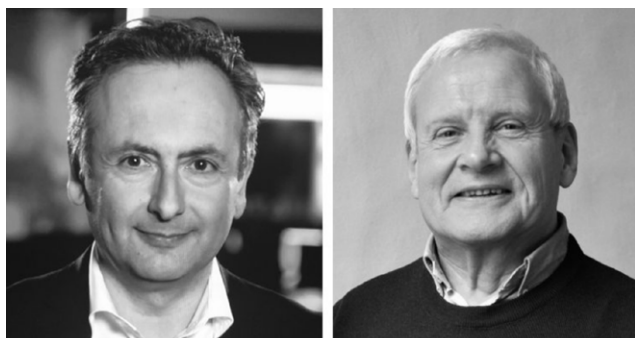
Digitale cinema in een uniek kader

En een vree wijs café met 'coole' drank en muziek

MAART: Allemaal mensen, onderweg naar beter
@ Vredeshuis

EXPO – Fotograaf **Mies Cosemans** legt als onderdeel van de gelijknamige 11.11.11-campagne het schrijnende verhaal van migranten vast in emotionele portretten. Een uitgelezen kans om in de huid van de ander te kruipen en te begrijpen waarom iemand huis en haard zou achterlaten. Pas op voor Vlaams Belangers die aan de ingang met modder aan het gooien zijn.

10 MAART: Zondagslezing // misdaad en media
@ STAM

KRIMI'S BINGEN – Zondagen zijn er om niets te doen, los te gaan met cava tijdens de brunch of je bezig te houden met intellectueel meer stimulerende activiteiten zoals, ik zeg maar wat, naar een lezing gaan. Op 10 maart vertellen **Farook Özgünes**, misdaadjournalist, en **Geert Cheyns**, parketmagistraat, over hun visie op de dubbelzinnige relatie tussen media en justitie. Deze lezing maakt deel uit van de expo *Het museum van de misdaad* die tot 30 april gaande is in het **STAM**. Bijna hetzelfde als krimi's bingen.

7 MAART: Moeilijke dingen makkelijk uitgelegd
@ De Krook

LEZING – Je vrienden zijn vrolijk aan het palaveren over iets en jij knikt en lacht op - hopelijk - de juiste momenten, omdat je geen flauw benul hebt waarover ze het hebben. Klinkt bekend? Niet meer nadat je de lezing *Moeilijke dingen makkelijk uitgelegd* gevolgd hebt. Verschillende experts delen hun kennis maar al te graag met het publiek en maken van jou een echte slimmerik. Gelieve achteraf niet te vervallen in betweterij.

14 TOT 17 MAART: Ciné Privé

@ Campus, Nieuw Gent

FILM – **Ciné Privé** biedt ons een welkom alternatief voor de oneindige reeks superheldenfilms waar **Kinepolis** ons mee dood gooit. Ben je op zoek naar poëtische kortfilms of adembenemende animatie, dan ben je bij dit reizende filmfestival aan het juiste adres. Als je toevallig die uitzondering bent die niet van films houdt, kan je je ook vermaken met dansvoorstellingen, theateropvoeringen en het engelengezing van een kinderkoor. Alles in samenwerking met jong, en vaak lokaal, talent.

LEZEN LEEFT

illustratie door Vincence De Gols, tekst door Ella De Smet, Keanu Colpaert en Antoon Van Ryckeghem

Studenten lezen iedere dag wel hun cursussen (of zouden dat toch moeten), maar lezen ze daarnaast nog? Misschien leeft literatuur niet meer bij de jeugd. Is liefde voor literatuur nog hip?

Hoe verrassend het voor sommigen ook mag klinken, bijna elke student vindt lezen nuttig, of hij nu veel of weinig leest. Nochtans heerst bij sommigen het idee dat jongeren en bij uitbreiding studenten steeds minder en minder lezen. “Dat zeggen kwatongen,” vindt professor Nederlands **Yves T’Sjoen**, “de manier van lezen is wel veranderd”. “Vandaag word je constant afgeleid: er komt een berichtje binnen, je hoort een signaal, je bent afgeleid en gaat dat berichtje lezen, op Facebook volg je een en ander, je ziet die berichten langskomen. Iedereen is bezig met lezen. Je kijkt naar Netflix en leest de ondertiteling: dat is ook een vorm van lezen. Die verleidingen had ik niet toen ik jong was. Ik zeg niet dat dat een slechte evolutie is, verre van, ik vind dat een heel gunstige evolutie, maar het zorgt ervoor dat de leescultuur of de wijze waarop we lezen veranderd is.”

LITERATUUR? BOB DYLAN!

Literatuur wordt ook nog te vaak gezien als een activiteit voor een sociaal incapabele student met een dik boek in een hoekje. “Het lezen als activiteit, namelijk in het hoekje met een boekje onder een schemerlamp, heeft vandaag door de technologische ontwikkelingen een beetje zijn beste tijd gehad.” Literatuur kan je vandaag op meer manieren dan ooit tevoren beleven, gaande van Netflix tot muziek en *slam poetry*. “Je hebt geletterde mensen, er zijn zoveel *slam poetry*-bijeenkomsten. De beleving van literatuur is vandaag anders. Zo kan je bijvoorbeeld heel veel vinden

via het internet, je kan via Youtube-filmpjes ook met literatuur in aanraking komen. Je kan naar de Schouwburg gaan, op café waar dan een *poetry slam* plaats vindt.” Zo organiseert het Gentse Auw La af en toe eens een *poetry slam*.

Als het aan professor T’Sjoen ligt, zou de universiteit meer mogen inzetten op andere vormen van lezen om studenten warm te maken voor literatuur. “Voor mij maken lyrics ook deel uit van de literatuur. We zouden misschien eens een seminarie organiseren over hoe literaire teksten via muzikale adaptatie een andere gestalte hebben gekregen, een soort interpretatie door een songwriter of een performer. Ik denk dat dat een andere benadering is en dat dat ook meer aansluit bij waar jullie mee bezig zijn, meer met muziek.” Iets wat fans van **Bob Dylan** zeker zullen kunnen beamen: hij won enkele jaren terug de Nobelprijs literatuur. Is **Nick Cave** de volgende?

DE SMAAK TE PAKKEN

Hoewel er dus een literaire shift is geweest, zal het boek als materieel product volgens professor T’Sjoen wel overleven. “Ik houd van een boek, ik wil een boek ruiken, voelen. Als je een nieuw boek openslaat, is dat een heel bijzondere ervaring, vind ik. Het is een zintuiglijke ervaring, niet enkel iets dat tot mijn geest spreekt. Ik wil het ook voelen.” Dat beseft ook boekenwinkel Het Paard Van Troje, die onder andere inzet op een filmische sfeer die aanzet tot het vastnemen van een boek. “Een

collega, die hier ooit op deze stoel heeft gezeten, proefde zelfs letterlijk van boeken.” Vertelt professor T’Sjoen. “Hij was een renaissancist, iemand die vooral bezig is met 16de- en 17de -eeuwse teksten, vooral vanuit een heel sterk bibliotheel oogpunt. Hij was iemand die helemaal weg was van papiersoorten en proefde zo af en toe letterlijk van het boek. Zo ver gaat het bij mij niet, ik proef niet van boeken in die zin, maar in een andere, figuurlijke betekenis.”

DE TOEKOMST IS OM ZEEP

Ondanks de ruimere beleving van literatuur, zijn er jaar na jaar minder studenten Taal- en Letterkunde - een trend die wel eens te wijten zou kunnen zijn aan het secundair onderwijs. “Wat het middelbaar onderwijs betreft, is het vak Nederlands niet prikkelend genoeg meer in vergelijking met vroeger, indien het vroeger al prikkelend was ... In elk geval, het hangt soms af van de leerkracht. Vanaf 1 september volgend schooljaar zal in het secundair onderwijs ASO een uur Nederlands minder worden aangeboden, dus van vijf naar vier uur. Literatuur is dan al meteen het ondergeschoven kind. Ik heb het gevoel dat Nederlands in het middelbaar nu vooral een training is in kunstjes, vaardigheden. Dat uur minder zal ten koste gaan van literatuuronderwijs.”

Betreurenswaardig, vindt professor T’Sjoen, lezen past volgens hem perfect binnen de slogan van onze universiteit. “De slogan van deze universiteit is dat je kritisch moet denken, je moet vooral

durven spreken, en ook durven lezen, denk ik dan. Het gaat dan ook niet alleen over fictie of non-fictie, maar over lezen in het algemeen. Ik zie natuurlijk wel de waarde van literaire fictie, omdat je je leert verplaatsen in een andere wereld, in een andere taal. ”

Ook onze universiteit speelt hierin een rol, een rol die de universiteit niet altijd even goed vervult. De drempel naar de universiteitsbibliotheek ligt vaak nog te hoog. Veel studenten studeren wel in de bib, maar weinigen ontlene er effectief een boek. “Er is inderdaad wel wat drempelvrees, maar dan is het aan het personeel, de docenten, om de studenten, als ze instromen in de eerste bachelor, meteen de weg te wijzen naar de faculteitsbibliotheek. Af en toe, als een student een duwtje in de rug nodig heeft, kan dat een wereld van verschil uitmaken. Dat is niet om te betuttelen, maar om te helpen.”

IEDEREEN BELEZEN

Uit een bevraging via Facebook blijkt dat er toch nog heel wat studenten,

ondanks de vaak dikke cursussen die ze al te verwerken krijgen, regelmatig tijd maken om te lezen. Ter ontspanning, om hun woordenschat bij te schaven, iets bij te leren of dingen vanuit een ander perspectief te zien: de motieven die studenten ertoe aanzetten om te lezen lopen uiteen. De gemiddelde student leest meestal fictie in het Nederlands of Engels en krijgt blijkbaar maar niet genoeg van *Harry Potter*. Misschien toch een tikkeltje nostalgisch? Voor de studenten die er niet in slagen tijd te maken om zich af en toe af te zonderen met een boek: geen paniek. “Facebook, Instagram, Twitter en andere sociale media zijn een manier van communiceren en dus ook lezen.” Aldus professor T’Sjoen.

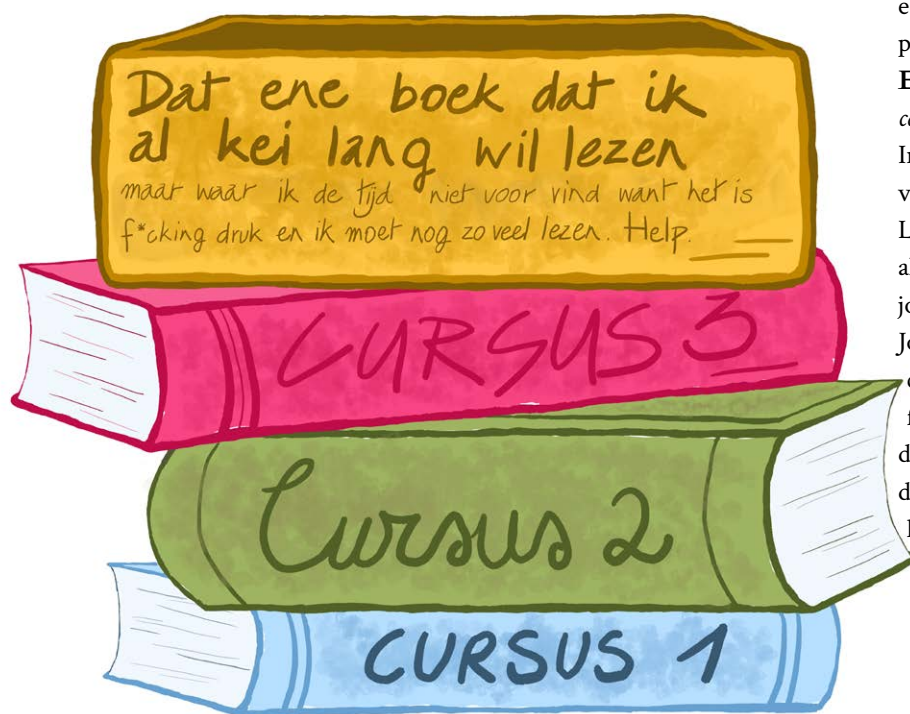
Opmerkelijk: iedere richting leest. Of het nu gaat om dokters in spe, kinesisten in opleiding of toekomstige letterkundigen, iedere student leest wel eens een niet-opleidingsgerelateerd boek, blijkt ook uit de bevraging. Zij die dus dachten dat enkel Blandino’s met hun neus in de boeken zitten, zijn dus fundamenteel fout. Dit wordt ook ondersteund door

professor T’Sjoen: “Het format ‘Belezen Wetenschappers’ is ook een ontmoetingsplek waar collega’s van verschillende faculteiten elkaar ontmoeten op het punt waar ze een soort raakvlak hebben, namelijk hun fascinatie voor literatuur.” Ook vermeldt hij dat het merendeel van de belezen wetenschappers in kwestie uit de Faculteit Geneeskunde & Gezondheidswetenschappen komt.

NUTTIG? FACKING NUTTIG!

Op de vraag “vind je lezen nuttig?” antwoordde bijna iedere student steevast “ja”. De redenen hiervoor liggen uiteen, maar de meeste studenten spreken wel van een ontspannend effect en een verruiming van de leefwereld. Ook professor T’Sjoen benadrukt het belang van taal: “Lezen is ook goed voor het taalvermogen. Ongeacht de beroepscategorie waar studenten in terechtkomen: taal is belangrijk. Of je nu een advocaat of arts wordt, je zal moeten communiceren met je patiënt en dat gebeurt nu eenmaal via taal.”

Voor wie wil beginnen met lezen, maar een duwtje in de rug nodig heeft, heeft professor T’Sjoen een quote van T.S. Eliot in de aanbieding: “*Genuine poetry can communicate before it is understood.*” In mensentaal: “Lees niet alleen met je verstand, lees niet alleen puur rationeel. Lezen is een beleving, dat doe je met alle zintuigen. Maar ook met alles wat jouw persoonlijkheid mee heeft bepaald. Jouw achtergrond, zowel persoonlijk als cultureel, hoe je bent opgeleid, jouw fascinaties - die spelen allemaal mee in de manier waarop je leest. Je kunt de dingen soms verstaan zonder dat je ze hebt begrepen. Misschien is dat nog het mooiste advies.”

“
De drempel naar de
universiteitsbibliotheek
ligt vaak nog te hoog

VINDEN STUDENTEN LEZEN NUTTIG? WAAROM?

"Ik vind het nuttig jep. Je kan ermee opscheppen tijdens enquêtes en boeken die op het nachtkastje liggen kleedt de kamer echt aan! Ohja, je steekt er her en der ook iets van op en je leert veel over taal tijdens het lezen."

"Nuttig en waardevol zijn niet hetzelfde maar ja, persoonlijk is lezen voor mij ook nuttig. Verwerkingsprocessen en *self-awareness* enzo."

"duh je leert allemaal fancy woorden en uitdrukkingen"

"Zeker! Het nut van lezen zit voor mij in alle gevestigde clichés: het opent je wereldvisie, contact met nieuwe/andere manieren van denken, je kan je focussen op een andere wereld

als het ware die toch heel erg op dejouwe lijkt, afleiding van dagelijkse zorgen en relativering van die zorgen, de schoonheid die in woorden en zinnen kan zitten ..."

"Lezen is helemaal nergens goed voor, dat vind ik er zo leuk aan."

"Nee" (nog geen 6% van de respondenten antwoordde dat lezen geen nut had, *red.*)

TOP 5 BOEKEN DIE STUDENTEN LEZEN:

"Elon Musk"

"How to become a Straight-A Student"

"23 things they don't tell you about capitalism"

"Ben de titel vergeten, 't was ook niks bijzonders"

"Feitenkennis van ya boi Rosling"

Just a simple look

HOE CASUAL ZIJN 'EVERYDAY MAKEUP TUTORIALS'?

door Emilie Devreese
foto's door Nathan Pelgrims

Op sociale media worden we nonstop bekogeld met *AESTHETICS* en volle matgekleurde lippen. Ook op YouTube is er geen tekort aan barmhartige Samaritanen die maar wat graag hun lifestyle- en beautytips met het gewone, iets minder hippe volk delen.

Contouring is tegenwoordig *all the rage* op sociale media, maar zulke looks zijn vaak net iets te veel van het goede voor het dagelijkse leven. Geen nood: er zijn genoeg tutorials die je leren hoe je zelf 'snel en gemakkelijk' je dagelijkse make-up kan aanbrengen. De thumbnails van deze 'everyday make-up'-tutorials tonen dan weer eerder resultaten die er door de ogen van een niet-kenner al redelijk excessief uitzien. Hoe haalbaar is het om jezelf elke dag op te maken zoals er in deze tutorials getoond wordt?

HERFSTLOOK IN DE LENTE

Ondergetekende is een totale beginner wanneer het op make-up aankomt en dus de ideale proefpersoon om gedurende een week te achterhalen hoe het is om zich als complete noob elke dag op te maken aan de hand van een YouTube-tutorial. Make-up heb ik niet, maar onze teergeliefde chef Cultuur is bereid om mij de hare te lenen. Een ander redactielid is zo vriendelijk om mijn wenkbrauwen te temmen. We gaan er immers helemaal voor, en daar horen ook Instabrows bij. De eerste make-updag is een donderdag. Ik hoef die dag niet naar de les, en het is dan ook het ideale moment om voor het eerst in mijn leven een poging tot full-face make-up te doen. **Amanda Diaz** is de eerste YouTuber die mij begeleidt bij het beschilderen van mijn gezicht. Een eerste euvel stelt zich al snel: ik heb niet alle producten die zij gebruikt. Improviseren dan maar. Er is geen primer ter beschikking en ik ben te krenterig om er te kopen, maar ik heb wel *moisturizing lotion* van Primark.

Kan dat er ook mee door? Geen idee, we doen het toch.

Amanda begint met het vullen van haar wenkbrauwen. Vreemd, vind ik. Ik dacht dat dit een van de laatste stappen was. Vervolgens is het tijd voor foundation, waarna ze grijpt naar de concealer. Ik doe hetzelfde en voel m'n gezicht al meteen wat jeuken. De foundation en concealer doen me er extra bleek en deegachtig, maar porievrij, uitzien. Ik ga dan maar naar het voorbeeld van mijn internetgids duchtig tekeer met de bronzer. De YouTuber gaat verder met oogschaduw en mascara en ik probeer

hetzelfde te doen. Ondertussen blijkt dat ze voor een 'simple, everyday fall look' gaat, terwijl het ondertussen mooi lenteweer is. Oeps. Om eerlijk te zijn ziet het resultaat er bij mij niet per se 'alledaags' uit, laat staan dat het op het hare lijkt. Maar het is de eerste keer en ik ben er ongeveer tevreden mee.

WIE MOOI WIL ZIJN, MOET LIJDEN

Hoewel het aanvankelijk de bedoeling was om elke dag een andere YouTuber na te apen, probeer ik het uiteindelijk maar drie dagen, waarbij ik het overigens ook bij die ene tutorial hou. Eenmaal

“

*Oh my god guys, I just
loooove this foundation. I
use it alllll the tiiiiimeeee!*

ben ik een volle twintig minuten vroeger opgestaan om me op te maken voor de les van halfnegen. Het kostte me bloed, zweet en tranen en ik doe het nooit meer.

Op zich werden mijn make-upkunsten met gemengde reacties onthaald. Van “je mag mij ook schminken” of “normaal motiveer ik mensen niet om zich te schminken, maar jou staat het wel” tot “het is alsof je voor een look ging, maar je hem niet afgemaakt hebt” en “het ziet er redelijk *cakey* uit, eerder schmink dan make-up.” Fair enough, want ik voelde me ook redelijk *sticky* en vooral erg stoffig. Dat ligt waarschijnlijk aan mijn gebrek aan skills, maar het blijkt voor een absolute beginner toch niet evident om een perfecte *everyday look* - zoals de beautygoeroe's op sociale media het zo simpel uitdrukken - te bekomen.

BEAUTY COMES AT A COST

Aan de ene kant is het natuurlijk niet zo vreemd dat ik er met mijn gebrek aan kennis en vaardigheden niet helemaal in geslaagd ben om het gewenste *instagram-worthy* resultaat te bekomen. Aan de andere kant is het ook voor kenners niet

altijd gemakkelijk om tutorials perfect te volgen. Zo verschilt jouw eigen teint al vaak van die van de vlogger of reageert jouw huid misschien wel sneller geïrriteerd op make-up, met roodheid, jeuk of meer puistjes tot gevolg.

Daarnaast is de kans heel klein dat jij dezelfde producten hebt als in de video. De YouTubers in deze tutorials bezitten meestal een heel arsenaal aan poedertjes, zalfjes, borsteltjes, primers, foundation en noem zo maar op. Vaak zijn deze producten geen goedkope brol uit de Primark, maar zijn ze van meer dan degelijke kwaliteit, met een bijpassend prijskaartje. En of het nu is om in alle eerlijkheid een goed product aan te raden, of er meer achter zit in de vorm van sponsoring: in elke beautytutorial moet er toch minstens eenmaal benadrukt worden hoe een bepaalde foundation/primer/*whatever* toch echt wel het favoriete item in de beautycase is. “OMG guys, I just looove this foundation. It's my favourite foundation everrrrr and I use it alllll the tiiime.” De video's zelf zijn dan weer vooral gericht naar een doelpubliek van jonge vrouwen en meisjes die pas beginnen met het leren aanbrengen van

make-up, zeker als het gaat om video's die gaan over simpele, alledaagse looks. Vaak heeft juist deze doelgroep niet het budget om alle benodigde producten uit de video aan te kopen, laat staan duurdere merken. De tutorials zijn dan ook niet meteen simpel: hoewel het eindproduct er, afhankelijk van degene die het voordoet, in meer of mindere mate naturel kan uitzien, kom je toch voor elke look al snel aan meerdere lagen. Primer, foundation, concealer, bronzer, oogschaduw, mascara, eyeliner en eventueel zelfs nog wenkbrauwvulling. Voor velen onder ons valt dit toch niet meer onder de noemer 'dagdagelijks'.

Ergens valt het wel te begrijpen dat deze vloggers ietwat duurdere middeltjes en poedertjes gebruiken en een ander beeld hebben van een alledaagse look. Make-up is tenslotte hun hobby, dus het is niet verwonderlijk dat zij hier meer tijd en geld willen insteken dan de doorsnee student die zich nu en dan eens wil opmaken. Maar juist deze verschillen zorgen ervoor dat de tutorials niet bijzonder realistisch zijn voor de beginner, hoewel ze natuurlijk wel een leuke leidraad kunnen vormen.

Daphne Lox schreef dit gedicht voor Schamper. Zij studeert aan de faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen. Wil jij je gedicht ook in Schamper? Stuur dan een mailtje naar cultuur@schamper.be.

door Daphne Lox

illustratie door Vincence De Gols

Mijn liefste zuchtje,

Ik lucht je, vrucht je. Vrij je, Bijt je, beet je, vreet je, weet je.

Genietje, verdrietje, vergietje.

Blijf,

Geef,

Groei,

Bloei.

Steeds, **alweer**, opnieuw, **alomtegenwoordig**, vertegenwoordig, **eens en altijd**, JE.

Blijf, neem, vervuldig, vereenzelfdig, geweldig.

Storm, blaas, naakt, blies, door, regen in mijn hoofd, mijn storm, mijn regen,

Komt **steeds**, alweer, **opnieuw**, alomtegenwoordig, **eens en altijd** ongelegén.

Ik begin je, ik verzin je, ik lucht je, ik vrucht je, ik strijk je, ik wijk je.

Mijn zuchtje, eens en altijd, steeds, alweer, opnieuw mijn regen, ONGELEGEN.

-----Jouw winterstorm

Bubble Trouble: het spel dat niet in een bubbel leeft

door Timme Craeye

In 2019 lijken de mogelijkheden voor gamers groter dan ooit, en zo ook de markt. Voor een spel leggen fans al gauw meer dan 50 euro op tafel, en dan laat ik de prijzen van headsets voor online multiplayer of de kosten die DLC-packs met zich meebrengen nog achterwege. Maar leiden die nieuwe technologieën en marketingstrategieën ook tot een kwalitatieve ervaring? Ik betwijfel het. Deze generatie gamers heeft immers nooit kennis gemaakt met de tijdloze klassieker Bubble Trouble 1, helemaal gratis (!) te spelen op funnygames.be (of funnygames.nl, voor de inwijkelingen).

Het spel vangt aan *in medias res*. De speler wordt RPG-gewijs gedropt in een wereld die getormenteerd wordt door levensbedreigende bubbels. Over het hoofdpersoonage zelf, een kale man met zonnebril en duivelshorens, krijg je geen achtergrondverhaal. Het is aan de creativiteit van de gamer om dat zelf te verzinnen en het steek te laten houden in een voor hem onbekende wereld. Het is dan ook niet raar dat het spel de eerste malen erg bevreemdend overkomt.

Na die initiële fase is het echter de ingenieuze manier van spanning opbouwen die de speler blijft vastgrijpen. In het eerste aantal levels lijken de bubbels slechts een gering gevaar te vormen, waardoor hoogmoed al te snel aan de orde komt. Maar subtielerwijs blijken de levels steeds uitdagender te worden, wat stevast voor grote frustratie zorgt. Het is dan ook

de emotionele ontlading nadat zo'n moeilijk niveau is afgerond die voor de hoge mate van catharsis zorgt.

Toch is Bubble Trouble niet enkel een emotionele uitlaatklep. Een belangrijk onderdeel van het spel is het tactisch inzetten van verschillende wapens om de bubbels te bestrijden. Dit aspect zorgt voor een cognitief uitdagende ervaring waarin tactisch en probleemoplossend denken een centrale rol krijgt. Niet elk wapen is namelijk altijd even zwaar aan te raden. Het is een belangrijke les die ook in het latere leven van ongeëvenaard nut zal blijken.

Al de voornoemde ervaringen maakt van Bubble Trouble een extatische ervaring van escapisme. Waar hedendaagse consoles en spellen zich te veel richten op geforceerde vernieuwing en graphics, weet Bubble Trouble dat een intrigerend verhaal en spannende gameplay genoeg zijn om de speler te vervoeren naar nieuwe werelden. Het staat iedereen natuurlijk vrij om de hype van Fortnite te volgen, maar die mensen missen de gratis vijfsterrenervaring van het gratis te spelen Bubble Trouble. Nu verkrijgbaar op al uw desktopcomputers.

Disclaimer.: deze recensie baseert zich uitsluitend op de evenementen uit het spel Bubble Trouble 1, niet te verwarren met het inferieure Bubble Trouble 2, waarvoor de bedenkers hun ziel verkocht hebben in ruil voor debiel ogende 3D-modellen.

LIEGENDE REPORTER

Examen on the beach: dubbel duts

illustratie door Tara Galmart, tekst door Daan van Cauwenberge

Realitytv krijgt wel eens het verwijt niet echt of een bad vol karikaturen te zijn. Om met zulke verwijten korte metten te maken, trokken de tv-makers bij MTV voor hun nieuwe serie naar de charmante straatjes van Gent.

Wie vertrouwd is met series als *Temptation Island* en *Ex on the Beach* is misschien verbaasd te horen dat de meest trouwe fans van deze series over het algemeen hoogopgeleide mannen en vrouwen zijn. Wie in ieder geval schrok van deze cijfers is **William "Billy" Excremento**, tv-maker bij MTV Vlaanderen. "Je kunt alleszins wel zeggen dat ik dit totaal niet verwacht had. Ik had als doelpubliek helemaal niet zo'n keurige en welopgevoede groep mensen in mijn hoofd. Om eerlijk te zijn schaamde ik me een beetje."

Billy bleef echter niet bij de pakken zitten. Nadat dit nieuwe cijfermateriaal zorgvuldig geanalyseerd werd door de data-analysten bij MTV, stortte een team van doorwinterde tv-makers zich op de taak om een nieuwe serie te maken, geschikt voor een hoogopgeleid publiek. Billy is erg trots op het eindresultaat dat volgens hem dichter staat bij het leven van de gemiddelde student, zonder daarbij te veel afstand te moeten doen van het typische format, waar iedereen zo van houdt.

"Voor iedereen die een beetje vertrouwd is met onze oude programma's zal het format *Examen on the Beach: Dubbel Duts* vast wel bekend in de oren klinken. Acht hete studenten zullen enkele weken doorbrengen in een paradijselijk kot, dat zo'n vijf minuten verwijderd is van Toverpoort, maar wel ver genoeg dat je het niet kunt horen als je wil slapen. Het hele

idee van exen uit de zee hebben we echter laten varen. Dat was te onrealistisch voor woorden. Al die jonge studenten hebben toch nog helemaal geen exen? En een zee is er ook al niet in Gent!"

"In plaats van exen zullen de studenten belaagd worden door een vlaag aan professoren en oud-leerkrachten uit het middelbaar, die om beurten in de Overpoort zullen aanspoelen. Maar natuurlijk enkel professoren en leerkrachten, waarmee de studenten een zeer innige band hebben gehad. Een innige intellectuele band. Ik ben er zeker van dat deze *clash* tussen jong en oud passionele beelden zal opleveren van intense debatten en

mentale schermutselingen tussen meester en leerling. Ik was ook eerder verbaasd dat de jeugd zich met zo'n diepgaande zaken bezighoudt, maar uit iedere online test blijkt dat studenten debatten verkiezen boven de platvoerse humor van voddens als 'Temptation Island'."

Er worden nog steeds kandidaten gezocht voor het eerste seizoen van *Examen on the Beach: Dubbel Duts*, dus ben jij een student, die graag het grootste intellectuele avontuur van zijn leven wil beleven? Surf dan naar de MTV-site en schrijf je in voor een spetterende tijd.

De liegende stagiair

Discipulus mendacia dicens

door Pieterjan Schepens

Universitas Gandensis postulat Deum fragum esse. Argumenta non dantur, ab imagine deducere verum possumus, primum, Deum concolorem esse fragis videlicet rubicundum esse, secundum, Deum ut fraga coronam sive diadema habere. Respondeo. Si Deus fragum sit, necessario fragum est, quod, si non sit necessario, non est fragum sed est id quod vult esse, et nihil obstat quominus hodie fragum sit et heri pirum fuisset et cras malum futurum sit. A quo argumento deducimus omnia que a Deo facta esse

scimus, videlicet mundum creare et filium mittere et hostes nominis eius, turpissimos Saracenos qui in nomine Maomet sepulchrum filii sui violaverant, a terra sancta pellere, equaliter a frago facta esse posse oportere. Et proponimus menti nostra exercitum Francorum in terra sancta sub vexillo fragi pugnantes cum Saracenis. Vincatne exercitus noster frago iuvante? Patet. Saraceni qui arenas comedere solent cum fragum videant celerrime exercitum nostrum aggredi incipiant sine mente et faciliter Saracenos vincere possimus

nos. Ergo potest Deus fragum esse. Sed casum denuo contemplemur sed Deum non ut fragum sed ut pirum proponamus. Patet Saracenos celerius quam pro frago currere propterea quod pirum sucosius est frago. A quo concludimus Deum non necessario fragum esse. Sed prohibere non possumus quominus Deus pirum non sit, quod fructum non scimus qui sucosior sit quam pirum et qui igitur facilius Saracenos a terra sancta pellere possit. Deo gratias agimus pro cognitione. Amen.

LESSEN IN HISTORISCH KADER

#ondersubsidiëring

50j

Als je de kans kreeg, wat zou jij veranderen?

Al 50 jaar werken studenten mee aan het beleid van de UGent.

Word studentenvertegenwoordiger, denk mee.